

Predmet IT-98-32-A, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića

Transkripcija i redaktura: Fond za humanitarno pravo, 15.decembar 2005.

Ponedjeljak, 3. decembar 2001.

Svedok Aleksandar Moljević

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.30 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA HANT: Molim da se najavi Predmet.

sekretar: Da, časni Sude. *Predmet IT-98-32-T, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića.*

SUDIJA HANT: Gospodine, molim vas da pročitate svečanu izjavu sa dokumenta koji vam daje sudski poslužitelj.

SVEDOK MOLJEVIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA HANT: Izvolite sedite, gospodine.

SVEDOK MOLJEVIĆ: Hvala vam.

SUDIJA HANT: Da li imamo papir sa svedocima, za ovu nedelju, gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Vaša Visosti, na žalost ovo je poslednji svedok koji je došao u Hag (The Hague). Dva preostala svedoka, doktor Đorđe Stojković i svedok iz Višegrada čiju smo zaštitu svojevremeno tražili, pa mu ne bih pomenuo ime, znate o kome se radi, nisu došli. I pored svih pokušaja i preko vikenda, da nađu mogućnosti da ove nedelje dođu, doktor Stojković je izjavio da nikako ne može do polovine decembra da dođe zbog obaveza koje ima, a isto je to reko i ovaj drugi svedok. Tako da smo u situaciji da ta dva preostala svedoka nisu došla. Na onom spisku još je bio još jedan ...

SUDIJA HANT: Da?

ADVOKAT DOMAZET: ... svedok, od njega smo još ranije odustali, jer je još ranije izjavio da ne želi da dođe, tako da njega nismo zvali. Ovo su dva svedoka, čiji su čak pasoši kod oficira u Sarajevu.

SUDIJA HANT: Ne znam šta možemo da učinimo sa tom dvojicom svedoka? Očigledno je da nemamo nikog drugog predviđenog, pa saslušajmo ovog svedoka koji je ovde.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Mogu li da počnem? Hvala. Dobar dan, doktore Moljeviću.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja ću vas, doktore Moljeviću, ispitivati u ime Odbrane, pa vas molim da, obzirom da govorimo istim jezikom, da posle mojih pitanja uvek sačekate nekoliko trenutaka, možete da gledate u monitor ispred vas, da vidite kada je prevod gotov i da onda odgovarate na pitanje. I ja ću to isto raditi, da bismo olakšali rad prevodiocima. Ja vas molim da se nama i Sudu predstavite. Kažete svoje ime i prezime, mesto i datum rođenja i te ostale lične podatke. Izvolite.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Jedno pitanje, jer moram ustati, po običaju ili mogu sedeti?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ne, sedite za to vreme.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Hvala vam. Časni Sude, poštovane sudije, gospodo tužiocu, advokati i svi ostali u sudnici, ja sam doktor Aleksandar Moljević. Rođen sam 1956. godine, 23. septembra, u Čačku, Republika Srbija. Po zanimanju sam lekar, specijalista za ortopedsku hirurgiju i traumatologiju. Radna titula primarijus, sadašnje mjesto rada šef odseka za traumatologiju, matičnog odeljenja Opšte bolnice u Užicu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Doktore Moljeviću, hoćete li nam reći od kada radite u Opštoj bolnici u Užicu, na ovom odeljenju?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Na odeljenju za ortopedsku hirurgiju i traumatologiju, Opšte bolnice u Užicu, radim od 1. februara 1987. godine, kada sam započeo specijalizaciju i istu završio 8. marta 1991. godine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gde ste radili pre toga, doktore Moljeviću?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Radio sam u Domu zdravlja "Višegrad", od, mislim, februara 1983. godine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jeste li od tada, od kada ste počeli u Višegradu da radite, do dolaska u Užice, neprestano, neprekidno radili u Višegradu?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Osim perioda od nešto manje od godinu dana kada sam služio vojni rok, 1984. godine, na 1985. godinu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li u periodu od kada se nalazite u Užicu pa nadalje, da li ste deo vaše prakse ili deo vremena odvajali i radili ili radite u Višegradu?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam vas razumeo? Posle specijalizacije, pardon ili za vrijeme specijalizacije?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Uopšte, od kako ste u Užicu, da li povremeno imate dane ili preglede u Višegradu? Da li i u Višegradu povremeno radite?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ja imam privatnu praksu u Višegradu. Jednom sedmično pregledam, ordiniram i radim manje hiruške intervencije, a i ranije sam odlazio u smislu saradnje Opšte bolnice Užice sa domovima zdravlja okolnih mesta regiona i držali smo, jedno vrijeme i saradnju sa Višegradom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ovo, obzirom na vreme koje ste proveli radeći u Višegradu, pre Užica i ovo kasnije, znači da dobro poznajete Višegrad i ljude u Višegradu?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, apsolutno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Doktore Moljeviću, vrati ću se na ono šta nas interesuje, pre svega 1992. godina. Pa bih vas molio, obzirom da je to godina u kojoj ste bili u Užicu u bolnici, kako ste malo pre objasnili, da se priselite tog perioda, negde, znači, maja, juna 1992. godine. Šta ste tada radili i nešto u pogledu rada vašeg odeljenja, vaše bolnice u to vreme, kada je već došlo do napetosti i početka nekih sukoba?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Do sredine marta 1992. godine, bio sam angažovan kao rezervni sanitetski oficir, hirurg, u vojnom sanitetu. Od sredine marta, bio sam u matičnoj bolnici Titovo Užice, onda se zvalo Titovo Užice i sećam se početka dolaska povrijeđenih i ranjenih sa novootvorenog ratišta u Bosni. Opšta bolnica Užice i sam grad Užice je negde oko 70 kilometara daleko od Višegrada i oko 40 kilometara daleko od Skelana. To su dva najbliža grada iz Bosne i Hercegovine, čiji pacijenti i građani gravitiraju ka Užicu, u smislu lečenja, jer naša bolnica je najveća regionalna bolnica u Srbiji. Imamo oko 1.000 bolesničkih postelja. U početku izbijanja ratnih sukoba, mi smo primali sve povrijeđene i ranjene vojnike i civile, bez obzira na pripadnost naciji i vojsci ili vojnoj postrojbi. Ja sam kao hirurg bio jedan od iskusnijih u obavljanju hiruškog posla i zanata, jer sam, kako sam vam

već rekao, od ranije bio angažovan kao rezervni oficir hiruške struke u sanitetu tadašnje Jugoslovenske narodne armije. Ako biste nešto preciznije pitali, mogao bih vam preciznije odgovoriti, jer ovako ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Doktore Moljeviću, pošte se dobro sećate tog perioda, interesuje me da li je u okviru vaše bolnice, u odnosu na raniji način rada, nešto promenjeno u pogledu prijema ili trijaže tih pacijenata zbog ovog stanja dolaska većeg broja ranjenika, koji ste objasnili? Kako se radilo u to vreme, počev od aprila, pa na dalje, u 1992. godini?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, izvните gledao sam monitor. U aprilu 1992. godine, po izbijanju sukoba u Bosni i Hercegovini i većem prilivu ranjenih i povrijeđenih u našu bolnicu, uprava bolnice zavela je vanredne mjere rada u bolnici koje su podrazumevale maksimalnu redukciju prijema pacijenata na sva odeljenja u bolnici, osim pedijatrijskog odeljenja i odeljenja ginekologije i sva ostala odeljenja i njihovi kapaciteti stavljeni su u službu hiruških bolesti i, uopšte, hirurgije. Tako da je i naše odeljenje bilo podređeno hiruškom odeljenju. Na prijemnom odeljenju je oformljena, takozvana, "trijažna ekipa", čiji je šef bio neko od iskusnih hirurga takozvane "hiruške grupe" odeljenja, koju su činili opšta hirurgija, sa svojim sekcijama: grudnom hirurgijom, abdominalnom hirurgijom, neurohirurgijom. Zatim dečija hirurgija, kao posebno odeljenje sada u sklopu vanrednih mera hirurgije. Ortopedsko odeljenje sa svojim sekcijama ortopedijom i traumatologijom i odeljenje maksilofacijalne hirurgije i otorinolaringologije i očno odeljenje. U ekipi prijemno trijažnog dela, kao što sam vam rekao, šef ekipe je bio neko od iskusnijih hirurga, bilo hirurg, ortoped i jedan kolega, u to vrijeme načelnik dečije hirurgije, a koji je ujedno bio i opšti hirurg sa jednim velikim iskustvom. Ja sam bio jedan od tih hirurga koji je, ako nije angažovan u operacionoj sali, bilo u redovnom ili vanrednom radu, bio sam jedan od šefova trijažne ekipe. Od prilike to bi bila organizacija bolnice na početku izbijanja ratnih sukoba u Bosni i Hercegovini. Kasnije su se vršile u hodu, kako mi kažemo, "prestrukturacije", posle.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Za vreme postojanja ovakvog načina organizovanja te prijemno trijažne ekipe, možete li mi reći kakav je bio postupak kada pacijent dođe sa tog područja, dakle, povređen? Gde dolazi? Šta radi ova ekipa? Šta dalje se sa tim pacijentom radi?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Po dolasku u bolnicu, na ulaz za prijem hitnih slučajeva, po unošenju pacijenta na transportnim kolicima, isti se upućuje u sobu broj 8, čini mi se, na našem odeljenju, na prijemnom odeljenju. To je jedna velika prostorija sa svim kompletima za reanimaciju pacijenta; zaustavljenje krvarenja i ukazivanje hitne i neodložne medicinske pomoći, uključujući internistički dio kod *cardica aretai* ili zastoja rada srca. Obično, lekar na prijemu, koji je lekar opšte prakse, zove hirurga ili šefa trijažne ekipe, ako je pacijent teže povređen i krvari. Ako procjeni da nije teško povređen i da nije životno ugrožen, onda sam izdaje naredena

kako da se obradi pacijent, u smislu naloga za radiografije povređenih ekstremiteta, glave, grudnog koša ili trbuha; uzimanje osnovnih laboratorijskih analiza u koje spadaju krvna slika, hematokrit, glikemija, urin, ureja i kreatinin. Zatim, EKG, to jest elektrokardiogram i po dobijanju svih traženih nalaza, zove ili šefa trijažne ekipe ili lekara određene specijalnosti iz trijažne ekipe, jer smo u njoj imali, osim hirurga koji je bio šef, obavezno, te ekipe i internistu, infektologa ili, po potrebi, neku drugu specijalnost, sve zavisi ko je za taj dan određen u tu ekipu. Ako je pacijent sa povređenim ekstremitetima, obavezno se traži ortoped koji dežura svih 24 sata na ortopedskom odeljenju i silazi po pozivu na prijemno odeljenje, a, isto tako, pozivaju se drugi lekari, dežurni, na svojim odeljenjima, po istom principu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, doktore Moljeviću, na ovom objašnjenju.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Nema na čemu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Još, dakle spomenuli ste dežurnog lekara. Da li to znači da je nezavisno od ove ekipe koju ste opisali, svako odeljenje koje je i ranije imalo, u isto vreme imalo svog dežurnog lekara, koji bi bio tokom popodneva i noći, dakle onda kada prva smena ne radi? Da li je to tako bilo organizovano?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Sva naša odeljenja u bolnici imaju svih 24 časa pokriveno dežurstvo sa odeljenjskim lekarom specijalistom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete mi reći, doktore Moljeviću, tada u to vreme koje opisujete, ko je radio na vašem odeljenju, dakle, na ortopedskom odeljenju, od lekara i sa kojim specijalnostima ili dužnostima?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Mislite taj dan ili uopšte?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Uopšte.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Na ortopedskom odeljenju Opšte bolnice u to doba, načelnik odeljenja bio je primarius doktor Dragoslav Milosavljević, sada penzioner, zatim primarius doktor Primislav Stanisavljević, *emeritus*, moj pokojni šef, zatim primarijus doktor Duško Jovićević, u to doba direktor Opšte bolnice, zatim doktor Đorđe Stojković, sadašnji moj načelnik odeljenja, u ovom trenutku, zatim doktor Vojkan Krnjić koji radi u Opštoj bolnici Čačak, zatim, ja, pa doktor Zoran Stojanović koji sada radi u Plandištu, u Vojvodini, zatim doktor Ivan Jovanović, tada specijalizant iz ortopedije i traumatologije i doktor Vladimir Gordić, u to doba sekundarac, to jest lekar opšte prakse u pripremi za specijalizaciju na odeljenju ortopedije i traumatologije. Mislim da sam sve nabrojao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Pre nego što se vratimo na temu bolnice i ovog perioda o kome govorite. Pitao bih vas. Da li ste poznavali Mitra Vasiljevića iz Višegrada?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, poznavao sam ga.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li nam reći od kada, otprilike i kako?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Mitar Vasiljević je bio konobar u hotelskom preduzeću "Panos", Višegrad. Najčešće je konobar bio u bašti hotela "Višegrad" i, čini mi se, jednom u kafanskom delu koji se zvao "Panos". Moje poznavanje njega datira od vremena kad sam dobio dozvolu od oca da mogu izlaziti u restoranu i kafane. Mislim da sam tada zapazio, ali nismo se poznavali, do dok nisam završio fakultet i počeo da radim u Višegradu. Tada je moje posjećivanje restorana bilo češće, jer bilo je više novca, za taj izdatak, tako da je moje društvo, najčešće posle posla, pogotovo petkom i subotom, izlazilo na večeru i na muziku u jednu divnu baštu hotela "Višegrad". Mitar Vasiljević je vrlo često služio naše društvo. Bio je vrlo dobar konobar, a mogu vam reći i ostali konobar, obično stariji, koji su nas služili, pretpostavljam da su češće nas služili zbog malo veće napojnice, koje je moje društvo, obično, ostavljalo u restoranima i kafanama.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Doktore Moljeviću, samo bih vas nešto pitao. Obzirom da iz ovog vašeg odgovora se čini da ste u Višegradu bili i pre završetka studija, a u odgovoru ste rekli da ste, kao lekar tu počeli da radite. Rođeni ste iz podataka, vidim, u Čačku. Hoćete nam reći od kada ste u Višegradu?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Moja majka je imala, takozvani, veliki rizik trudnoće, tako da je mene rodila u bolnici Čačak, jer Višegrad nije imao tada ginekologa. Ja sam samo rođen u Čačku, a čitav svoj život, do odlaska u Užice, proveo sam u Višegradu. Detinjstvo, osnovnu školu, gimnaziju ili koledž. Vreme provedeno na fakultetu, dok nisam na fakultetu, bio sam u Višegradu. I sada sam vrlo često dole, jer mi roditelji žive u Višegradu i skoro cela familija.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Hvala, doktore Moljeviću.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Nema na čemu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Mislim da smo ovime, u stvari, nešto o čemu nismo govorili, popunili. Vratimo se Mitru Vasiljeviću kojeg ste opisali kako ste ga poznavali. Da li se ovo, o čemu govorite, odnosi na ceo taj period dok ste vi živeli u samom Višegradu?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Van tog poznanstva, viđanja njega u svojstvu konobara, u restoranima gde je radio, da li ste lično vi imali neke odnose sa tom porodicom? Mislim, odlaženje u tu porodicu ili njihovo, njegovo dolaženje u vašu kuću?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Vratimo se, doktore Moljeviću, na ovaj period u Užicu, bolnici koju ste opisivali u vreme posle aprila 1992. godine. Da ili se iz tog perioda sećate Mitra Vasiljevića kao pacijenta te bolnice?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, vrlo dobro.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li opisati ono čega se sećate, počev od toga kada ste ga prvi put videli, pa nadalje, ono šta se sećate iz tog perioda?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Mitar Vasiljević je primljen u našu bolnicu, po medicinskoj dokumentaciji, 14. juna, uveče, zbog preloma leve potkolenice. Ja sam taj dan bio šef prijemno trijažne ekipe i, pre nego što je i došao u bolnicu, neko me je zvao iz Višegrada, ne mogu da se setim ko, po drugi ili treći put taj dan, jer imali smo nekoliko prijema sa tog terena, da stiže povređeni Vasiljević. Ja sam obavješten od strane lekar sa prijemnog da je stigao, zato što je poziv glasio na moje ime, a tada sam bio na odeljenju ortopedije, gde sam obilazio i ponovo previo jednog ranjenika koji mi je bliži komšija i mlađi brat mog školskog druga, a sin jednog najboljeg prijatelja moga oca. I u sobi broj 8 na prijemnom, koja je određena za takve slučajeve, bio je Vasiljević na nosilima, pored njega je bio vozač Savić, Žiko, Živorad, kako mu je pravo ime, koga još znam iz Višegrada, jer je bio vozač u mojoj smeni Hitne pomoći, u Domu zdravlja "Višegrad", nekad kada sam radio. I pošto se radilo o prelomu potkolenice, prosledio sam ga kolegi Jovićeviću na dalju obradu, jer imali smo tada već drugog posla, tako da do ujutru ga nisam vidio, jer nisam više išao na ortopedsko odeljenje. Po dokumentaciji, kada sam već određen za svjedoka ovdje pred Haškim Tribunalom, vidio sam u kalendaru, to je bila nedelja. Sledeći dan, ponedeljkom, posle mog referisanja na uobičajenom brifingu kod direktora bolnice koji počinje u 7.00 i traje 20 minuta, došao sam na vizitu, takozvanu "veliku vizitu" svih lekara i osoblja ortopedskog odeljenja, koja je, inače, ponedeljkom u 7.30. Ne mogu da se sjetim u kojoj je sobi taj dan bio Vasiljević, ali sa sigurnošću vam tvrdim da je ostalo vrijeme ležanja bio u sobi 411. To je prva soba na desnom krilu našeg odeljenja i to je soba koju vodi kolega, primarijus, doktor Jovićević. Posle izvesnog vremena, uočeni su i signalizirani dežurnim lekarima neobičajno ponašanje Vasiljevića, koje se ogledalo u pjevanju, lepljenju nekih crteža i fotografija po zidu, a što je zabranjeno na našem odeljenju, tako da je upozoren da se to skine i kasnije po jednom incidentu sa pacijentom Lepenica Selimom, Muslimanom, civilna žrtva rata iz Goražda, gdje je bio agresivan prema njemu. Po našim saznanjima, pokušao da ga udari štakom sa kreveta. Vređao ga je tako da je bio upozoren da će u slučaju daljeg kršenja kućnog reda i ponašanja, biti primjenjene mere prevremenog otpusta ili prevođenja na psihijatrijsko odeljenje. Sam njegov prelazak na odeljenje psihijatrije, ja vam ne mogu objasniti, jer nisam bio tu, a po datumima vidim da se to desilo između vikenda 5. jula i državnog praznika, koji je tada bio u našoj zemlji, 7. jula. To je što se tiče njegovog boravka na odeljenju ortopedije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Doktore Moljeviću ...

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet ...

ADVOKAT DOMAZET: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Ovaj doktor je, ja mislim, najbliže onome šta bi smo mogli da nazovemo prvim doktorom koji je video klijenta. Ja ne mislim da se on zove doktor Jovićević. Sve što smo čuli od ovog svedoka, da je vaš klijent primljen u večernjim satima, čini mi se da je to bio njegov izraz. Ono šta se sad nameće kao pitanje je kada ga je video i kako se to uklapa sa onim, dakle, sa lekarom koji je potpisao prijemnu dokumentaciju za vašeg klijenta. To je pitanje koje je postavilo Tužilaštvo. Ako mogu da sugerišem, najbolje bi bilo da postavljate pitanja svedoku o tome, da bi nam on to razjasnio. Jasno je da nam upravo on po ovom pitanju može pomoći.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, vaša Visosti. Ja imam nameru to da pitam, ali je doktor Moljević sam opisao, ukratko, ceo boravak Mitra Vasiljevića na ortopedskom odeljenju, što je trebalo da bude u mojim kasnijim pitanjima, a naravno da sam hteo da se zadržim na prijemu. I to ćemo upravo sada učiniti. Doktore Moljeviću, dakle, vratimo se na ovo veče koje pominjete, kada ste bili u ovoj dežurno trijažnoj službi, da te stvari, najpre, razjasnimo, pa ćemo posle, eventualno u pogledu samog boravka Mitra Vasiljevića na ortopediji. Nama je značajno da znamo kada je tačno Mitar Vasiljević primljen u vašu bolnicu. Da li se takva evidencija vodi? Da li je postojala knjiga u koju su se upisivali ovi slučajevi koje ste upravo objašnjavali, ljudi koji su dolazili sa teritorije Bosne i Hercegovine?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Na prijemnom odeljenju postoji jedna velika debela knjiga u koju se upisuju svi primljeni slučajevi u bolnicu, bez obzira na koje odelenje. No, međutim, čini mi se da je u to doba bila i jedna knjiga gdje su upisivani povređeni i ranjeni sa prostora bivše Jugoslavije, jer od 1991. godine primali smo i druge, u kojoj je upisivano ime i prezime pacijenta, dijagnoza uputna, ime vozača sanitetskog vozila koji ga je dovezao i odelenje na koje je primljen. Kad pacijent na prijemnom odeljenju bude primljen, to jest, kada lekar kaže "prima se na to i to odelenje", dalju proceduru vode tehničari koji upisuju podatke u na prvu stranu istorije bolesti i tada se pacijent transportuje na odelenje na kome je primljen. Na odeljenju, na koje se pacijent primi, upišu se njegovi podaci u odeljenjsku knjigu prijema, a na istoriju bolesti se, u gornjem desnim uglu, obično napiše broj sobe pacijenata i inicijali lekara specijaliste koji ga vodi u daljem postupku lečenja. Samim tim, odlaskom pacijenta sa prijemnog odeljenja, prestaje interesovanje prijemne službe za njega, jer ga tada preuzima drugo odelenje i druga služba u bolnici. I to tako traje sve vreme njegovog lečenja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vratimo se, doktore Moljeviću, na prijemno odelenje i na knjigu koju ste opisali, u koju su se upisivali oni koji su povređeni ili

ranjeni na teritoriji Bosne i Hercegovine. Rekli ste da se u tu knjigu, između ovih podataka, upisuje čak i ime vozača koji je dovezao, dijagnoza. Pošto se ta knjiga, verovatno, vodi i po datumima, moje pitanje je: da li se upisuje vreme, dakle, čas, časovi i minuti prijema?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, obavezno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Možete ...

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, ne bih hteo da vas prekidam, međutim, mi nemamo takvu knjigu, zar ne?

ADVOKAT DOMAZET: Imamo, vaša Visoti.

SUDIJA HANT: Knjigu koja sadrži datum i vreme, sat?

ADVOKAT DOMAZET: Da, vaša Visosti. Ta knjiga je zaplenjena i nalazi se u posedu Tužilištva od 1. novembra prošle godine, sa ostalom onom dokumentacijom. To je jedan od dokumenata koji je odnet, a i ja bih, upravo, ja sam molio Tužilaštvo da tu knjigu pripremi da bi mogao i svedok da pogleda i da se izjasni da li je to ta knjiga koja je vođenja. To je, čini mi se, jedna plava knjiga i nalazi se u posedu Tužilištva ili je tamno crvena. Jedna je plava, jedna je crvena, ne mogu da se setim. Ja sam pregledao pre nekoliko dana, ali ja mislim da to upravo pokažemo svedoku, ali bih samo jedno pitanje pre toga, upravo zbog pitanja, a koje će biti vezano za knjigu.

SUDIJA HANT: Problem je u tome, koliko ja znam, ona nije uvedena u spisak kao dokazni predmet. Bila je samo jedna traka na jednom mestu u dokumentu, gde je stajalo ime vašeg klijenta, datum prijema, ali nije stajao sat i nismo imali ništa ispod ili iznad toga. Mislim da čak taj dokument nije uveden u spis. Nije bilo načina da se, čak ni otprilike odredi vreme kad je on primljen. Ne znam tačno koje je poreklo tog dokumenta, jednog drugog dokumenta koji je uveden u spis, a koji pokazuje sat prijema. Mislim da bi tu trebalo neko da nam pomogne po tom pitanju. Dakle, ako imamo bilo koju knjigu koja je relevantna po pitanju sata prijema i ona traka koja nam daje nešto više od one trake koju ste nam pokazali. Naime, vi sada izvodite svoje dokaze i ne zaboravite da ste vi išli za tim da dokažete da je vaš klijent bio u bolnici u relevantno vreme, kada se tvrdi da je počinjen zločin.

ADVOKAT DOMAZET: Da.

SUDIJA HANT: Oprostite, uvedeno je u spis kao dokazni predmet 137.

ADVOKAT DOMAZET: Vaša Visosti, ja sam tačno dao fotokopiju ovog što zovete "deo iznad ili ispod da nije bilo ničega", jer sam ja lično u bolnici dobio takvu

fotokopiju, overenu, tada nisu hteli da fotokopiraju da se vide pacijenti koji su bili ispred ili iza, već su mi dali samo ono šta se odnosilo na Mitra Vasiljevića i to je ono šta sam ja dao. Tu stoji, pored datuma i vreme na toj fotokopiji, ali original te knjige je doktor Moljević doneo istražitelju na uvid i odlukom ovog Suda su zapljenjeni i original se nalazi kod Tužilaštva i nama je stalo da se ta knjiga pogleda i da je svedok pokuša da prepozna, identifikuje. A upoređenjem će se videti da se radi ona fotokopija koju sam dao da se nalazi na toj stranici, ali odnosi se samo na Mitra Vasiljevića. Ja sam molio Tužilaštvo da pripremu tu ... Mislim da je gospodin Osogo (Ossogo) otišao ili je tu ...

SUDIJA HANT: Da, izvolite, nastavite sa tim, ali ne zaboravite da bismo, takođe, želeli da znamo da li nam ovaj svedok može reći kada je prvi put video vašeg klijenta? Da li je to pre ili posle nego što je ovaj drugi doktor upisao pacijenta u knjigu prijema?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Pre nego što pogledamo, doktore Moljeviću, bilo koju od ovih knjiga, imam jedno pitanje koje se odnosi na jednog pacijenta, kog ste pominjali da ste tog dana obišli i koji je primljen i kako se iz onog vašeg razumelo, komšije. Da li je to lice bilo iz Višegrada, o kome ste pričali, da je pre Mitra Vasiljevića primljen?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, iz Višegrada.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Možete li da nam kažete njegovo ime i prezime?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Taj pacijent se zvao Dragan Filipović. Izvinjavam se, na žalost, pokojnik.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li i on doveden iz Višegrad kao povređen ili ranjen?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Bio je ranjen kao vojnik u desno rame i po toj rani i *machu*, medicinski izraz, slobodnom transplantatu kože koji sam ja postavio u toku njegovog lečenja, sam ga prepoznao tokom identifikacije leševa među kojima je bilo i njegovo telo, u jednom kasnijem periodu rata.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Doktore Moljeviću, pokušajte, pošto ste opisali onog čega se sećate i rekli da se sećate da je u večernjim satima Mitar Vasiljević primljen, pokušajte da se setite vremena i obzirom da ste spominjali još jednog doktora, koji je prvi video Mitra Vasiljevića, dakle, po dolasku u bolnicu?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam upotrebio malo širok termin. "Večernji sati" je uobičajno u našem žargonu, to je, bila je noć. Čini mi se, negde oko 21.30, obzirom da sam koristio i dokumentaciju u pisanju moje izjave, čini mi se negde oko 21.30, ali nisam siguran u minut, pet minuta, 10 minuta ranije ili kasnije.

Nije bitno. Lekar prijemnog odeljenja, lekar opšte prakse, ja ne mogu da se sjetim ko je tada bio, jer te ekipe su određivane, faktički, dan unapred, bilo usmenim, bilo pismenim naređenjem, glavnog hirurga bolnice, koji je sastavljao timove za određeni dan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To je ...

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam prvo, pardon.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Doktore Moljeviću, u redu. To je lekar koji je bio na prijemnom odeljenju?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Međutim, od ortopeda, koji je prvi imao kontakt sa Vasiljevićem?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Pošto sam ja specijalista ortoped, ja sam ga prvi vidio, ali što se tiče lečenja, kolega Jovičević ga je preuzeo. U stvari, dobio ga je na dalje lečenje, jer je bio dežurni ortoped na ortopedskom odeljenju za taj dan. Mislim da smo se razumeli, da je na mom mjestu bio hirurg, onda bi ga video on.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, da to je bilo moje pitanje. Dakle, vi ste videli, a onda je tek doktor Jovičević. Vidim da je u transkriptu uvek pogrešno "Ivičević".

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam to ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jovičević. Rekli ste, doktore Moljeviću, da je doktor Jovičević, bio dežurni na ortopedskom odeljenju. Je li to onaj lekar koji dežura praktično drugu i treću smenu, do jutra? Popodne i noću.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je, s tim što ortoped počinje da dežura, moje dežursvo počinje u 7.00 ujutru i završava se u 7.00 sledeći dan. Svi prijemi tog dana idu na moje ime, video ja pacijenta ili ga tek video na odeljenju, ako sam, u međuvremenu angažovan kao operator ili kao asistent u operacionoj sali. Mi tako radimo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je to razlog zbog čega se Mitar Vasiljević vodio kao pacijent doktora Jovičevića i po onom kartonu i po sobi u kojoj se kasnije nalazio?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste, doktore Moljeviću, objašnjavali šta se sve radi sa pacijentima, generalno uzevši, svima koji dođu kao hitni slučajevi na ovo prijemno odeljenje, govorili ste o raznim probama, analizama, da li se sećate u ovom konkretnom slučaju, konkretnom slučaju Mitra Vasiljevića, da li je upućen na

neki drugi kontrolni pregled, snimanje, laboratorijski pregled, na bilo šta od prijema u ambulantu do prijema na odeljenje, ili je to sve rađeno kasnije na odeljenju? Ako se vi lično toga sećate.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne sjećam se ovoga. Stvarno je dugo vremena prošlo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A, da li se sećate, doktore Moljeviću, da li je tada Mitar Vasiljević sa sobom imao snimak ili snimke svoje povrede? Da li se možda sećate da ste to videli?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne sjećam se, jer snimke meni donosi tehničar ili lekar prijemnog odeljenja, da pogleda. Da li je pacijent donio sa sobom ili su urađeni u našoj bolnici, stvarno ne mogu vam reći dok ne bih pogledao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste, doktore Moljeviću, da tehničar još u tom prijemnom odeljenju popunjava jedan deo istorije bolesti, stavlja datum i one opšte podatke i to ide na odeljenje sa pacijentom. Moje pitanje je: da li istovremeno tada, dakle još na prijemnom odeljenju, taj pacijent dobija svoj broj istorije bolesti ili svoj matični broj kao pacijent?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to se sve završi na prijemnom odeljenju. Mi nemamo na našem odeljenju ništa sa tim, sa tom administracijom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li se i taj broj upisuje na, u istoriju bolesti koja prati pacijenta? I da li se upisuje još u neku knjigu ili registar bolnice?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. To se zove "matični broj", on je u gornjem desnom uglu, da li prvi, drugi ili treći u redu, ne mogu sa se sjetim, dok ne bih video istoriju bolesti, primjerak. A sve ostale pretrage koje mi tražimo sa odeljenja, obavezno uz ime i prezime šta se traži od pretraga, sadržavaju i matični broj, da se ne bi desilo, zbog greške u pisanju imena i prezimena, koja se i danas često dešava, onda po matičnom broju znamo o kome se radi, pogotovu kod rađenja krvnih analiza, kao pripremu za operativno lječenje. U takvim slučajevima obavezno ponavljamo nalaze, da bismo ih uprijedili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Doktore Moljeviću, misim da je trenutak da pogledate, među ovim knjigama koje su vam dali, da vidite da li je tu knjiga onih koji se primaju, koji su primani i upisivani u prijemnom odeljenju? Ako je to ta knjiga, doktore, ja bih vas molio da okrenete korice i da pročitate šta na njoj piše, na koricama te knjige?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ovo je knjiga ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pardon ...

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ova debela knjiga, ovde to je knjiga prijema svih pacijenata, ne samo povređenih i ranjenih, nego svih pacijenata u bolnicu po

abecednom redu, na kojoj piše "1992. godina". A ova mala knjiga, je knjiga prijema pacijenta sa ratišta, od 6. aprila 1992. godine, pa nadalje ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li ...

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: ... u kojoj nedostaje očito jedan period, a ja sam je, gospodo sudije, predao u ispravnom stanju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Samo ... Pročitajte nam, jer i ovo što ste rekli, ste pročitali na koricama?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Molim vas da pročitate šta na koricama stoji, da je to knjiga, ta koju držite u desnoj ruci ... Na nju mislim ...

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: "Knjiga pacijenata sa ratišta od 6. aprila 1992. godine."

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, ja vas molim ...

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Pardon ... U gornjem desnom uglu piše "Prijemno" ili "Prijemna". "Prijemno", ovo ovde.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas molim da tu knjigu otvorite. Ovu drugu, zasada, sklonite.

SUDIJA HANT: Da li mi znamo koji je od ovih protokola bio prvi popunjen? Mi to ne znamo. Čini mi se da doktor to još nije rekao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Od ove dve knjige ... Pa, pitaćemo doktora, mada mislim da je ovaj, neka nam ... Doktore Moljeviću, imate tu dve knjige. Koja se od njih prva popunjava? Da li vam je to poznato?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije mi poznato. I mislim da nema nikakve važnosti koja, da li ova, da li ova. Oba dvije su na prijemnom. Da li će prvo posegnuti tehničar za ovom knjigom ili za ovom, apsolutno nije bitno, bar kod nas, ograničavam se, kod nas, u našoj zemlji.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Te dve knjige se, inače, razlikuju po podacima, ako se ne varam, koji se upisuju u te knjige. Mislim da ... Hoćete li u ovoj koju imate ispred sebe, da po rubrikama, sa bilo kog ... Dakle, nije važno kog pacijenta, da kažete koji se podaci upisuju u tu knjigu, a onda ćemo videti koji se upisuju u onu drugu.

SUDIJA HANT: On sada gleda ovu tanku knjigu, knjigu prijema pacijenata sa ratišta, ja odavde ne mogu da vidim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala vam, časni Sude. Da. Okrenite ... Možda je najbolje da okrenete stranu gde je 14. juni 1992. godine, da nađete zbog podataka koji se upisuju.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Evo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, hoćete li? Gore piše šta svaka rubrika sadrži, pa vas molim da polako čitate rubrike i koje podatke, koji podaci treba da budu upisani, a onda ćemo videti koji su upisivani. Vaša Visosti, to je dokaz 137. Ja mislim da ga imate. Uveden je kao dokaz Tužilaštva, upravo ova stranica koju svedok gleda.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Je li mogu početi?

ADVOKAT DOMAZET: Samo malo. Ako hoćete, da pokušamo. Da li ste? Da?

SUDIJA HANT: Da, imam 137 i to je ova tanka knjiga. To mi je potrebno da bismo mogli da nastavimo. Dakle, možete da nastavite.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, pogledajte na gore gde su upisane rubrike, pa nam, najpre, pročitajte koje rubrike postoje u ovoj knjizi.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: U knjizi koja je predamnom, rubrike su, idem sa lijeva na desno. Prva rubrika je "redni broj"; druga rubrika je "datum i vrijeme"; treća, "ime i prezime"; četvrta, "datum i mjesto rođenja" vezano za pacijenta; "dijagnoza". Zatim, "ko je dovezao", misli se na pacijenta. Sledeća rubrika je "gdje je primljen", misli se na odeljenje bolnice. Sledeća rubrika, "ko je pacijent", vojnik Jugoslovenske narodne armije, matične Teritorijalne odbrane ili civil i zadnja rubrika u kojoj piše "prijava". Tu se piše ko je sve obavješten o njegovom prijemu u našu bolnicu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete sada da pogledate one koji su upisani tog dana na ovoj stranici, da li u rubrici "datum i vreme", je li svuda je označeno vreme?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Prvi pacijent, imenom i prezimenom, Simo Vuleta, redni broj prijema, prva rubrika, 186. Datum i vreme, 14. jun 1992. godine, u 14.30. Treća rubrika, 1935. godište, rođen u Vogošći. Četvrta rubrika, "dijagnoza", *ulcu bulbi duodeni sangvinans*, što znači "krvareći čir dvanaestopalačnog creva". "Ko ga je dovezao", u rubrici piše "došao sam". "Gdje je primljen", piše "primljen na interno 2". Na interno odeljenje 2, nalazi se odeljenje gastroenterologije. U rubrici šta je bio u to vrijeme, civil, Teritorijalna odbrana ili JNA, piše "??", vjerovatno nije bilo podataka. I u "prijavi", obavezno su se prijavljivali regionalnom odeljenju Ministarstva unutrašnjih poslova u Užicu, Republike Srbije, vojnoj policiji odgovornog korpusa na teritoriji zapadne Srbije i "985", ja nemogu da se sjetim, ali

čini mi se da je to Služba za obaveštavanje i uzbunjivanje, tako se zvala tada u, da li u gradu, da li u odelenju Ministarstva unutrašnjih poslova, ne mogu da se sjetim, a čini mi se da je to "985". To je prvi. Drugi je bio Filipović Dragan. Istog dana u 15.40 je primljen i treći, Vasiljević Mitar, evo ga, u 21.35.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li da nam pročitate šta piše pod imenom Mitra Vasiljevića, od početka do kraja, ono šta možete iz ovog rukopisa.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: U rubrici "Vasiljević Mitar", piše doslovno ovako. "'Redni broj prijema', 188. 'Datum i vrijeme prijema', 14. jun 1992. godine u 21.35. 'Ime i prezime', Vasiljević Mitar. 'Datum i mjesto rođenja', 1954. godine, Višegrad. 'Dijagnoza', *fractura tibie et fibule l. sin.*, to jest, prelom *tibie i fibule* leve noge. 'Ko je dovezao', dovežen sanitetom iz Višegrada, vozač saniteta, Savić Milorad, a čovjek se zove 'Živorad'. To je greška u upisivanju, administratora na prijemu. "'Gdje je primljen', primljen na ortopediju. 'Ko je on i gdje je bio raspoređen tada', TO Višegrad, Teritorijalna odbrana. 'Prijava', obavješteni Sekretarijat unutrašnjih poslova, Vojna policija, 985.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li ovo, doktore Moljeviću, knjiga koju prepoznajete kao knjiga u koju su upisivani ti povređeni ili ranjeni na ratištu?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, apsolutno, to je ta knjiga.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pacijent koji se nalazi ispred Vasiljevića, pre njega, da li je to ovaj pacijent o kome ste govorili da ste ga obilazili, da je to vaš komšija u Višegradu, koga ste poznavali i opisali?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. To je pokojni Filipović Dragan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas molim, pre nego što biste, eventualno, pogledali drugu knjigu i zbog provere tih upisa, a i zbog provera načina upisa, da nekoliko datuma ili imena pogledate i da nam pročitate iz te knjige. Hoćete li naći 24. jun iste godine. Dakle, nekoliko stranica, verovatno, dalje? Pogledajte da li ima "pacijent Lončarević Gorana"? I ako možete, pročitajte njegove podatke? Molim vas, kog dana i kada je primljen?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Izvinite što sam se nasmijao. To je kolega, lekar, pa zato sam se nasmijao, da ne liči na nešto ... Na neku digresiju ovdje. Pod brojem 228, primljen je u 7.30, 24. juna Lončarević Goran. Rođen 1962. godine u Višegradu. Pod dijagnozom *vulnus sclopatarium toraxis l. dex.*, to je ustrelna rana desne strane grudnog koša. Dovežen sanitetom iz Višegrada, vozač Živorad, pretpostavljam, Savić. Primljen, primljen u šok, na hiruški šok. Pripadnost, Teritorijalna odbrana Višegrad. Obaveštena Vojna policija, Sekretarijat za unutrašnje Poslove i 985.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sami ste rekli, malo pre, da prepoznajete to ime i prezime kao vašeg kolegu. Da li nešto znate o tome kako je povređen?

SUDIJA HANT: Ovo nikada nije bilo sporno, gospodine Domazet. Da li je stvarno potrebno da mi ponovo krenemo u to? Mi ne tvrdimo da neko nije rekao istinu o svojim povredama.

SVEDOK MOLJEVIĆ: Mogu ja odgovoriti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To sam pitao, vaša Visosti, zbog načina upisivanja u knjigu. Dakle, neka bude moje pitanje formulirano ovako: gospodine Moljeviću, vi ste sami pročitali na koricama knjige, da je to knjiga primljenih sa ratišta. Šta je označavao taj pojam "ratište" i ova knjiga u koju ste upisivali pacijente?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: To je bio uobičajni žargon ili sleng. Verovatno ga je izmislio neko iz uprave bolnice, mi smo ga prihvatili i tako se pisalo. Verujte, nikad nisam razmišljao "što sa ratišta". Verovatno zato što je, što su svi primani sa ratom zahvaćenih područja Bosne i Hercegovine i drugih ratom zahvaćenih područja, pre izbijanja sukoba u Bosni.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li to znači, doktore Moljeviću, da su u ovu knjigu upisivani svi pacijenti sa teritorije Bosne i Hercegovine u to vreme, koji su povređeni ili dolazili u vašu bolnicu, bez obzira na koji način su se povredili?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, uglavnom tako i većinom vojni obaveznici, to jest muškarci ispod 65 godina starosti, po rutinskoj proceduri i povrijeđeni i ustrijeljeni, da li metkom, parčetom granate ili nečim sličnim. Mislim i oboljeli vojnici su se primali, ponekad ili stalno, u knjigu, što, mogao bih vam reći, ako bih je prelistao čitavu, ali, u većini slučajeva.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Prvo ste pročitali, čini mi se ... Kad ste pročitali prvog primljenog na dan 14. jun pod brojem 186, pacijenta Vuleta Simu i čini mi se da, po dijagnozi, da se ne radi o povredi, već o bolesti. Da li sam u pravu? Pa, pročitajte i da li je on, dakle, primljen i upisan u ovo knjigu?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ovde piše, kao što sam naveo, krvareći čir dvanaestopalačnog creva. Da, dvanaestopalačnog creva. Jeste, vidite i on je primljen. On je 1935. godišta, Vogošća je pregrađe Sarajeva i po automatizmu, tehničar je, vjerovatno, upisao njega tu. Ovdje ima još, kako vidim, jednoga je udarila stativa od fudbalskog gola, upućen na Vojno-medicinsku akademiju. A jedan vojnik iz Rogatice, istočna Bosna, Teritorijalna odbrana, piše *dermatitis*, znači, negde upala, nekog dela kože. Da ne čitam, mislim dalje, nije ovo potrebno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete samo, na ovoj istoj stranici, pogledajte 184, Tomić Slavko iz Višegrada. Da li ga lično poznajete i da li je ova dijagnoza neka povreda ili je oboljenje?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Poznajem gospodine Tomić Slavka. On je viši medicinski tehničar u Domu zdravlja u Višegradu. Pod dijagnozom je primljen *hypertensioarterialis*, što u prevodu znači "povišen krvni pritisak". Dovežen je sanitetom iz Višegrada. Vozač Tešović Slobodan i primljen je na interno odeljenje, ali u rubrici šta je po funkciji, zaposlenju ili raspoređenosti, piše Teritorijalna odbrana Višegrad i po automatizmu je upisan u ovu knjigu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Još samo, gospodine doktore, pogledajte 17. jun. Dakle, iza ovoga, da li su upisani Kovač Nebojša i Mitar Knežević?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ovdje na ekranu vidim "Mitar Vasiljević". Od vas sam čuo "Mitar Knežević"?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, da. Pogledajte da li ima 17. jun?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Pod brojem 203, primljen je Nebojša Kovač, 17. jun 1992. godine u 21.30. I Knežević Mitar, pod brojem 204, isto u 21.30. U rubrici se nalazi jedno ime, piše, "Marković Marjan", to je vozač saniteta koga ja lično znam i ko je poginuo za vrijeme rata. Kako da vas ne buni što su na oba mjesta napisali ime. Oba su pripadnici Teritorijalne odbrane Višegrad. Nebojša Kovač ima dijagnozu *vulnus sclopetariu abdomini*, što znači "prostrelna rana trbuha", a Mitar Knežević dijagnozu *vulnus sclopetarium regioante braxe dex.*, ili prostrelnu ranu desne podlaktice.

SUDIJA HANT: Mogli bismo sada da odemo na pauzu. Gospodine Domazet, hteo bih da vidim i tu drugu knjigu. Povlačimo se i nastavljamo u 11.30.

(pauza)

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, izvolite.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine doktore Moljeviću, pre nego što pređemo na drugu knjigu, ja vas molim još jednom, samo da završimo sa ovom, da okrenete ovu manju knjigu na onaj datum 17. jun, gde ste našli ... Samo jedno pitanje. Gde ste našli Kovač Nebojšu i Knežević Mitra, koji su jedan za drugim došli i primljeni. Da ne bismo, pošto imamo još podataka upravo o tom njihovom lečenju, pogledajte da li su obojica primljeni u bolnicu, pod rubrikom "primljeni" ili ne? Samo to još da nam kažete.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: U rubrici gde je "primljen", pod imenom Kovač Nebojša i dijagnozom i podacima koje sam ranije dao, primljen je u šok blok. A Knežević Mitar, sa istim podacima koje sam ranije dao, piše u rubrici gdje je "primljen", vraćen. Znači da nije priman u užičku bolnicu. Vjerovatno se radilo o lakoj tjelesnoj povredi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, doktore. Ja vas molim da pogledate ovu drugu knjigu i da nam kažete, rekli ste da je to knjiga svih pacijenata za 1992. godinu, po azbučnom redu, da nam kažete šta ta knjiga sadrži? Dakle, koji se podaci u tu knjigu upisuju?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Dozvoljavate li da otvorim knjigu?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, da izvolite. Da, da, izvolite, slobodno.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Evo uzeću pod "A" ...

SUDIJA HANT: Da li je to broj dokaznog predmeta?

ADVOKAT DOMAZET: Ne znam broj dokaznog predmeta. Možda Tužilaštvo ima taj broj?

TUŽILAC BAUER: Mi nismo dali nikakav broj tom predmetu, zato što je gospodin Grum (Groome) ostavio Odbrana, ako želi da uvede taj dokument kao dokazni predmet.

ADVOKAT DOMAZET: Onda ćemo ga mi uvesti, vaša Visosti. Dokazni predmet ...

SUDIJA HANT: Da li imate primerke toga? To će da bude dokazni predmet 33, čini mi se? Da li imate kopije tog predmeta za nas?

ADVOKAT DOMAZET: Ta knjiga nije bila u mom posedu, ni u jednom trenutku. Vaša Visosti, ja predlažem da ovaj original ostane kao dokaz, a da se, eventuale kopije stranica koje su važne, uvedu. Koliko znam, ta knjiga je išla na neka veštačenja, kao i ova druga knjiga, ali ja je nikada nisam imao u posedu. I video sam da je na spisku dokaza Tužilaštva, sa ostalom dokumentacijom, tako da sam verovao da će biti uvedena u dokaz.

SUDIJA HANT: Gospođo Bauer (Bauer), da li vi imate kopije?

TUŽILAC BAUER: Žao mi je. Mi ih nemamo, ali možemo da ih napravimo za par minuta. Samo nam recite koje su strane potrebne.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, nastavite, pa ćemo da pokušamo da vas pratimo. Izvinjavam se, da li ima nekih prigovora da se ovo uvede u spis?

TUŽILAC BAUER: Nema, časni Sude.

SUDIJA HANT: Vaš sledeći broj je D33?

ADVOKAT DOMAZET: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Dakle, dokazni predmet D33.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas molim da pogledate. Možete, možda, na primer na "V". Obzirom da nas interesuje, pogledajte pod slovom "V". Da li je knjiga, isključivo, po azbučnom redu? Dakle, ide po prezimenima, ako se ne varam? Vi mi kažite da li sam u pravu.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da, ovo ide po azbučnom redu. Mislim, razumete šta je to azbučni red? To je pismo na ćirilici u srpskom jeziku, zove se "azbuka", pa po azbučnom redu su naše službene knjige, ne po abecednom. Znači da će slovo "V", doći kao treće po redu, a ne kao u abecedi, negdje pred kraj. Trenutak samo. Tražili ste pod "V", je l' tako?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, možete pod "V".

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Evo, evo ga. Pod "V" imate, kao i pod svim drugim slovima, u prvoj rubrici matični broj. Druga rubrika je datum prijema. Treća rubrika je ime i prezime i četvrta rubrika je odeljenje. Prvo ime pod slovom "V", je "Vasiljević Vinka", pod matičnim brojem 503/92. Datum prijema 1. januar i odeljenje Otorinolarinologija, ORL.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li, doktore Moljeviću, reći ...

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Još jednom, ovdje, molim vas, ovdje u dnu knjige. Imate, recimo, datum 24. decembar 1991. godine, to su pacijenti koji su se zatekli na lečenju iz prethodne godine i prenose se sad u novu knjigu, za tu godinu. Mislim da vam je jasno o čemu se radi i vama i slavnom Sudu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li pogledati da li, pogledati da li se među pacijenta pod "V", nalazi i ime "Vasiljević Mitra"?

SUDIJA HANT: Izvinjavam se, gospođo Bauer, ali ne vidim obe strane sudnice u isto vreme.

TUŽILAC BAUER: Ja se izvinjavam i mi smo proverili, ali ovo je bilo uvedeno kao dokaz Tužilaštva P136. Moja je greška i ja se izvinjavam

SUDIJA HANT: Onda ćemo da izbrišemo dokazni predmet D33. Hvala vam što ste nam privukli pažnju na tu činjenicu, ali tu postoji samo broj. To nije uvedeno u spis.

TUŽILAC BAUER: Što se mene tiče, ja mislim da je to učinjeno na osnovu moje evidencije, a tu stoji istražitelj Hansen (Ib Jul Hansen). Znači, za vreme njegovog svedočenja.

SUDIJA HANT: U redu, onda ćemo mi da koristimo taj dokument kao dokaz Tužilaštva P136, pa ćemo da proverimo da li je uveden u spis ili ne. Sekretar kaže da je taj dokument uveden kao dokazni predmet Tužilaštva P136. Možete da nastavite, gospodine Domazet.

ADVOKAT DOMAZET: Da, časni Sude. Možda bi bilo dobro da odmah vidimo da li je i 137 uveden kao dokaz Tužilaštva, ova druga knjiga, da ga ne bismo uvodili.

SUDIJA HANT: Da. 137?

ADVOKAT DOMAZET: Da, 137, za drugu knjigu.

SUDIJA HANT: Možete li da nam date redni broj?

ADVOKAT DOMAZET: Ne razumemo o kom rednom broju se radi, časni Sude?

SUDIJA HANT: Mi imamo ovde stranu sa imenima. Ja mislim da je to relevantna strana. Sa leve strane, postoji redni broj na spisku, ja mislim da je to redni broj. Znači taj redni broj tražim.

ADVOKAT DOMAZET: Vi govorite o predmetu broj 136?

SUDIJA HANT: Radi se o dokumentu 136. To je dokument koji je sada otvoren pred gospodinom doktorom i ja bih samo želeo da mi date samo redni broj kojim počinje strana, koju treba gledati, kako bismo mi mogli da pratimo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Doktore Moljeviću, da li imate pred sobom pod "V", da li postoji oznaka stranice, na stranici na kojoj je upisan Vasiljević Mitar.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne postoje obeležene stranice. Postoji samo obeleženo "A", "B", "V", "G", "D" i tako dalje, po azbučnom redu. A stranice nisu numerisane.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Časni Sude, mi nemamo kopije ovog dokumenta, ali nas interesuje strana pod slovom "V", u stvari. Hvala vam, sada imam primerak. Gospodine Moljeviću, pogledajte, stranicu na kojoj je ... Jeste našli?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li pročitati koji se podaci nalaze?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Na desnoj strani ove knjige koju sam otvorio, pod datumom 14. jun. U rubrici "matični broj" piše 1014, 10.014, pardon, 1-0-0-1-4. "Ime i prezime", Vasiljević Mitar. "Odeljenje", ortopedija. Ortopedija.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li sledeći podaci, na toj istoj stranici, se odnose na osobe, takođe pod prezimenom pod "V", ali sa kasnijim datumom prijema, i kasnijim brojem istorijom bolesti? Hoćete pažljivo pogledati i proceniti da li je to tako.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ću vam pročitati ...

SUDIJA HANT: Pre nego što doktor odgovori na vaše pitanje, želeo bih da nam malo pomognete. Da li je to prva stavka na toj strani?

ADVOKAT DOMAZET: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: To je jedina koja se tiče 14. juna i tu stoji 10.014. Šta je u levoj koloni na toj strani? Šta je naslov te kolone?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Moljeviću, pročitajte šta je naslov u koloni, ovde gde, pretpostavljam da je kolona, gde su brojevi.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Matični broj. To je broj pod kojim je pacijent primljen u bolnicu. "Matični broj", tako se zove.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li to onaj broj koji se nalazi na istoriji bolesti pacijenta?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sledeća rubrika je "datum prijema", je li tako?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pa, zatim "ime i prezime"?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li pogledati stranicu koja prethodi ovoj stranici i pročitati pre imena Mitra Vasiljevića, koji je poslednji pacijent upisan, njegov broj istorije bolesti i datum prijema?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Broj, matični broj, 10.002. Datum prijema, 14. jun. Ime i prezime, Vuleta Simo. Odeljenje, interno 2.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, dakle to je pacijent, prethodni, sa istim početnim prezimenom, koje je zabeleženo na toj stranici?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, sa početnim slovom "V".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja bih vas molio, zbog provere i te same knjige i ovih podataka koje imamo u odnosu na neke pacijente, koji se pojavljuju i u knjizi prijema, a pojavljuju se još na nekim dokazima koje imamo, za nekoliko imena da mi nađete i pročitate da li su u ovoj knjizi, kada i pod kojim brojem su primljeni. Svega tri ili četiri imena ću vas moliti. Najpre vas molim pod "F", "Filipović Dragan".

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Filipović Dragan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gledajte pod "F", da li nalazite na Filipović Dragan, ako nađete, da mi pročitate datum prijema i istoriju, matični broj, dakle?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Zaboravio sam iza kog slova dolazi "F" i ja sam već polako zaboravio azbuku, Srbi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U ćirilici je to pri kraju, za razliku od latinice, pa je to problem.

SUDIJA HANT: Drago mi je da vidim da to nekome teško pada i nekom ko govori vaš jezik kao maternji, kao što je i nama.

ADVOKAT DOMAZET: Da.

SVEDOK MOLJEVIĆ: Ja se izvinjavam, časni Sude, ali ... Evo, našao sam. Evo ga.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li pročitati, dakle, njegov matični broj?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Matični broj, 10.004. Datum, 14. jun. "Ime", Filipović Dragan. Odeljenje, ortopedija.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Hoćete li okrenuti na "L", ovaj registar.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li pokušati da nađete "Lončarević Goran" i "Lepenica Selim".

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Pretpostavljam, april mjesec, da ne listam mart i februar?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Lepenicu bi trebalo pod majem da nađete, ako je u toj knjizi.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Evo ga. Matični broj, 7.869. Datum prijema, 6. maj. Ime i prezime, Lepenica Selim. Odeljenje, šok blok.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pogledajte na istoj, Lončarević. To je kasnije, po podacima iz knjige, kraj juna, mislim.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Evo ga. Matični broj, 10.607, 24. jun. Ime i prezime, Lončarević Goran. Odeljenje, šok blok – hirurgija.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I još samo jedno, molim vas, pod "K". Pogledajte, Kovač Nebojša, u junu mesecu.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Evo ga. Matični broj, 10. 247. Datum prijema, 17. jun. Ime i prezime, Kovač Nebojša. Odeljenje, hirurgija. Pisalo je ispod hiruški šok-blok, ali je prekríženo, pa napisano hirurgija, jer je to isto odeljenje, oni su jedno do drugog.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Samo pogledajte još ovo: ako se sećate, u onoj knjizi ste našli Kovač Nebojšu da je primljen 17. juna, a da je Knežević Mitar tog istog dana primljen i vraćen. Da li iza Kovača imate Kneževića u ovom registru, obzirom da po onoj knjizi stoji da je vraćen, trebalo bi da ne bude, a bio bi na "K"? Nema ga, tu gde vam je Kovač Nebojša. Ukoliko bi bio, morao bi da bude sledeći. Ko je sledeći pacijent iza Kovač Nebojše?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Sledeći pacijent iza Kovač Nebojše je pacijent "Kovačević Slađana", koja je primljena 18. juna. Na hirurgiju, pod matičnim brojem 10.251.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Na ovom, na ovom primerku ne vidim ime "Knežević".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pa, ne može ni da bude, jer je on vraćen i upravo to je bila provera ove knjige.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Što je logično.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, vaš svedok se ponaša stvarno besprekorno. On prati transkript i ne počinje odgovor pre nego što se završi prevod vašeg pitanja. Ali ste vi taj koji ne vodi računa. Dakle, ugledajte se na svedoka.

ADVOKAT DOMAZET: Da, u pravu ste, časni Sude. Čini mi se, vaša Visosti, da se svedok zbunio kada nije našao ovo, što, u stvari, nije ni mogao da nađe, ali ja iz ove knjige nemam, ovaj, pitanja. Ja, samo bih molio, da budem siguran, da li je i P137 uveden kao dokaz? Dakle, ova mala knjiga. Ja se ne sećam da je kod ispitivanja istražitelja uvedena kao dokaz. Pa, ukoliko nije, ja bih molio da se ona uvede kao dokaz Odbrane. Dobijam znak da nije.

SUDIJA HANT: Molim vas da proverite da li je dokument 137 bio uveden u spis. Oba dokumenta su uvrštena. Ja sam već bio proverio 137 i oni su svi u spisu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Ja bih molio da se svedoku da na uvid dokaz D32. To je protokol operisanih lica na ortopediji. Prvo pitanje, gospodine doktore, pogledajte da li prepoznajete tu knjigu, kao knjigu sa vašeg odeljenja i šta ona sadrži?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. To je knjiga protokola operisanih pacijenata, a koja u sebi sadrži podatke o operisanim pacijentima od januara 1991. godine do sredine avgusta, evo vidim i jula 1992. godine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, ja vas molim da nađete 1992. godinu. Juni 1992. godine, 14., 15. i 16., čini mi se da je to sve na jednoj stranici.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Evo ga.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pogledajte pažljivo.

prevodioci: Mikrofon.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pogledajte pažljivo, doktore Moljeviću, tu stranicu. Čini mi se da ime pet kolona. Pročitajte, prva kolona koja je na toj stranici, datum operacije, ko je operisan i ko ga je operisao, pa i ove druge podatke. Šta prepoznajete iz te knjige?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ovo je knjiga protokola operisanih našeg odeljenja, u kome u prvoj rubrici imate "redni broj". To je redni broj u ovoj knjizi pacijenata. Zatim imate "matični broj istorije bolesti". To je broj koji se upisuje kada se pacijent prima u bolnicu, na prijemnom odeljenju. Zatim "datum kada je operisan" pacijent. Ovde piše, sledeća rubrika, "prezime i ime bolesnika i ime jednog od roditelja", što skoro nikad ni ne pišemo, ne znam zašto. Evo, tek sad vidim za ime roditelja, nisam ni znao. Sledeća rubrika, "klinička dijagnoza". Zatim, "operacija". "Kratak opis operativnog nalaza i rada hirurga". "Operacija trajala", od do. Osma

rubrika, "anestezija". Deveta, "operator". Deseta, "asistent, anesteziolog, anestetičar i primedba". U prvoj koloni, tražili ste da vam pročitam, je li tako?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ime i prezime i da li je to pacijent o kome ste danas govorili?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. U prvoj koloni imamo pacijenta Filipović Dragana iz Višegrada, rođenog 1962. godine. Redni broj operativnog protokola, 283. Matični broj na istoriji bolesti, 10.004. Datum operacije, 14. jun 1992. godine. Klinička dijagnoza, *vulnus sclepetarium regio ome sin cum alvuisio acroniomi et column scapule sin*. Koliko ja vidim, u onom prvom, danas, ja sam pogrešio danas kad sam rekao "desno rame", već sećanje polako bleđi. To znači, "prostrelna rana levog ramena sa zalamanjem krova i vrata leve lopatice". Operacija, *exploratio vulneris immobilisatio*, što znači da je rana hirurški pregledana instrumentima, po svojoj širini, dužini i dubini, očišćena od stranih tela i delića kostiju i drugog oštećenog tkiva i da je taj ekstremitet, u ovom slučaju ruka, immobilisana. U operativnom radu je kratko opisano ovo šta sam izneo. U sledećim rubrikama je napisano da je rađeno pod lokalnoj infiltrativnoj anesteziji. Operator je bio doktor Jovičević, a u primedbi ima ime sestre koja mu je pomagala u radu, koja je Milesa i drugo ime Sloba. To je gipser, tehničar sa našeg odeljenja, koji je postavio, zajedno sa doktorom, imobilizaciju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, doktore. Hoćete li da pogledate sledeće tri rubrike, da ne biste sve to čitali. Da li se odnose na isti dan, istog operatora? Sledeće tri rubrike na toj strani i da pročitate ono šta piše pod rednim brojem 285.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da idemo redom. 284, Popović Mirjana, 15. jun. Matični broj, kako piše u knjizi ... Bio je prelom desne potkolenice. Urađena ekstenzija kroz petnu kost. Lokalna anestezija. Doktor Gordić. Sledeći pacijent isti dan, 15. jun. Vasiljević Mitar, prelom leve potkolenice, ista operacija, isti operativni postupak, isti operator. Isti datum operacije, pacijent Bugarin Rajko. U pitanju je desna potkolenica. Urađena ekstenzija, operativni protokol nije pisan, jer je hirurug smatrao da je isti kao i ranije, anestezija ista i operator isti. Imena u primedbi su druga. Gipser je odeljenjski. Instrumentarka je druga, koja je taj dan radila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li samo pročitati ime te instrumentarke koja je radila 15. juna, koja se pominje?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ime je Dragana, ja vam mogu reći prezime, Šopalović, jer je jedina Dragana, instrumentarka, u to vreme radila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I samo pogledajte poslednju stavku na ovoj stranici. Kada je ta operacija rađena i ko je radio tu operaciju?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Operisan Moljević Andrija iz Višegrada, dana 16. juna 1992. godine. Prostrelna rana leve potkolenice, sa defektom kože, potkožnog tkiva i mišića *gastrocnemius*. Operator sam bio ja. Ovde se radi o pacijentu koji je moj bliski rođak.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Još, jedno samo, vašu. Pogledajte pažljivo tu stranicu. Imena svih ovih pet pacijenata su upisana različitim pismima. Recite mi koje su u kojoj? Neke su ćirilicom neke latinicom. Da li prepoznajete? I da li je to uobičajeno?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: U prvoj rubrici ćirilicom, Filipović Dragan, jedan rukopis. Zatim Popović, Vasiljević i Bugarin, sledeće rubrike, 15. jun, drugi rukopis, latinica. I 16. jun, pardon, sledeći rukopis. To je uobičajeni rad, kad tehničar ili tehničarka na našem odeljenju dobije istoriju u kojoj je hirurg napisao operativni nalaz. Dužna je da ga uvede u operativni protokol. Nekada to radi glavna sestra odeljenja, a nekada odeljenjske sestre, koje ona odredi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Hvala, Doktore, završili smo s tom knjigom. Ja vas molim da je ostavite, a molio bih vas da pogledate primerak istorije bolesti. I molim da se svedoku pokaže dokumenat P138.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Imam primerak pred sobom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Pogledajte ga. Gornji deo. Kažite da li je to uobičajni primerak formulara i gde se u njemu nalaze podaci o kojima ste govorili. Dakle, prijem, dan prijema, matični broj, lekar koji ga leči?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ovde sve ima. Ovo je kopija uobičajnog primerka istorije bolesti i to prve strane. Odmah da vam kažem, do rubrike 11, zaključno sa rubrikom 10, se piše na prijemnom odeljenju. Od rubrike 11, koja glasi "Osnovni uzrok hospitalizacije ili, u zagradi, (završna dijagnoza)", to piše lekar na ortopedskom odeljenju koji otpušta bolesnika. Da vam pojasnim ko to piše, ako vas interesuje? To može da piše, ili ja, kao stariji lekar specijalista, koji sam primio pacijenata ili, najčešće, lekar na specijalizaciji ili lekar u pripremi za specijalizaciju, što je najuobičajeniji i najčešći postupak, jer pisanje administracije, inače, u našim uslovima rada, uzima prilično vremena i da mi stariji specijalisti ne bismo gubili vrijeme na tome, obično nam administraciju završavaju mlađi lekari.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Doktore, u levom gornjem uglu imate van ovih rubrika ispisane neke podatke, dakle, koji se ne nalaze u ovim rubrikama. Pa možete da objasnite iz prakse, koja je tada bila, šta ovo stoji i zbog čega ovako stoji?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ću ići redom. Ako bih mogao da prikazem da je svima jasno ili ovako da pokazujem?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja mislim da svi imaju tu kopiju, možete da je samo pročitate.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Dobro. Ovako ćemo. Evo, ovako. Ovaj broj gore je bio 413, pa je prepravljen na 411. To je broj sobe u kojoj je primljen pacijent. On je, po ovome vidim, prvo bio primljen u sobu 413. To je soba koju je u to doba vodio doktor Krnjić, ali je kasnije prepravljen na 411, znači da je pacijent prebačen da li sutra dan ili neki drugi dan, u sobu 411. To je soba, muška soba doktora Jovičevića, 412 mu je ženska soba. Imamo i ženske i muške sobe, znate. Ovo ispod "VP", to je Vojna policija, znači ovde, otprilike, ko je obavješten, vidim, 985, Sekretarijat unutrašnjih poslova, obavješten je. Ovde su napisali ko je obavješten, Vojna Policija, 985 i Sekretarijat unutrašnjih poslova. 386, ovo je, vjerovatno, broj sobe na psihijatriji ili neki drugi broj, pretpostavljam. Ove su inicijali doktora koji ga vodi "DJ", Duško Jovičević. Istorija bolesti, ovde piše velikim slovom "Povreda na ratištu u Višegradu", to je se uobičajno tada pisalo. Zašto, ja ne znam, vjerovatno je neko iz uprave tako to rekao da se piše i tako su pisali. Ovo je, ne znam koji je broj, da li iz arhive. Ne znam koji je broj, stvarno ne znam koji je ovo broj 603/92, stvarno ne znam koji je ovo broj. Ovde ovo "05", ne znam šta znači. Opšta bolnica Užice, ortopedija, to je da je pacijent primljen kod nas na ortopediju. Bolnica i odelenje, tu bi trebalo da su neke šifre. Međutim, koliko ja radim u ovoj bolnici, 15 godina, još ni jednom nisam video da je napisano. Ovde je matični broj i ovde je datum prijema. Znači 14. jun 1992. godine, matični broj 10.014, "15" vidim da je ovde napisano. Vidim da je ovde napisano, vjerovatno je pogriješila. Međutim, jače je ovo "4", vidim ga. Ime i prezime, Vasiljević. Ime oca Ljubisav, Mitar. Ovo ne znam šta treba da se piše. Nosioc osiguranja, to je. Ovo je istorija bolesti u Jugoslaviji, pazite, za naše pacijente, ja ne znam kako su u Bosni kod njih. Kod nas, nosioc osiguranja, ako je zaposlen, ime firme, ako nije zaposlen nego je poljoprivrednik, nosioc osiguranja, obično kod nas je to otac porodice, ako je penzioner, onda se piše penzioner. Dalje, prezime i ime bračnog druga, odnosno roditelja i adresa. Ta je rubrika potrebna, ako se pacijentu desi, na žalost, da premine, da imamo koga obavjestiti, da dođe po njega ili da uzme njegove stvari ili kome da se javimo u slučaju potrebe bolnice za nečim od pacijenta. Dole imate pol, obično se podvuče muški ili ženski. Ovde vidim, nije podvučeno. U stvari, evo ga. Rubrika broj 1. "1" muški, "2" ženski, ovde su stavili "1", znači, u redu, jer, znam, nekad uzmu, pa zaokruže olovkom. Ovo je datum rođenja. U ovom slučaju 25. avgust 1954. godine. Adresa prebivališta, obično se piše puna adresa, ali vidim, ovde piše "kod njegove žene", tako da je tehničar napisao samo Višegrad. Ovo je OOUR, Osnovna Organizacija Udruženog Rada, tako se u to vreme i političko, društveno, u mojoj zemlji zvalo. Ovde, u ovom slučaju, smo pisali, u stvari, pisali su tehničari, Teritorijalna odbrana "Višegrad" ili pripadnik JNA ili šta sve bude. Kategorija zdravstvenog osiguranja, ovde je podvučena vojna pošta. Znači da je iz neke vojne jedinice. Posao koji obavlja u Jugoslaviji, mu se piše, zanimanje. Recimo, za mene bi pisalo "lekar", za vas bi pisalo "pravnik". A kod njega je napisano "rezervista". I rubrika broj 10, uputna dijagnoza, to je dijagnoza koja piše na uputnici

ka našoj bolnici, matičnog Doma zdravlja. Ovde piše *fractura tibie et tibiae l. sin.*, ovo piše tehničar. Tehničar nije lekar i on često ovde greši u slovima, jer ne zna. Ne zna da napiše pravilno i oni to skrate i mi to ne uzimamo uopšte, ni ne gledamo to, jer je glavno ovo od rubrike 11, koje pišemo mi. Osnovni uzrok hospitalizacije ili završna dijagnoza koja se poklapa sa operativnom dijagnozom, obično. To je prva, nekad ima više, ako je oboleo, u međuvremenu. *Fractura cruris l. sin.*, znači "prelom leve potkolenice", 823.2. To je šifra tog preloma. To su šifre koje su bile do prošle godine, to su stare šifre. Mi smo sada ušli u međunarodni šifarnik, posle povratka Jugoslavije u međunarodne organizacije. Sad bi ta šifra bila S42, nešto, ali nije bitno. Ne znam napamet. Rubrika 12, druga obolenja. To je što vam kažem, u ovom slučaju, psihoza. Ovo je njihova šifra, stara, vjerovatno. I 13 je datum ispisa. Dan, mjesec, godina i broj dana ležanja. Sledeća rubrika 15, datum, vrsta operacija. Ovde piše *extensio trans calcanearis*, znači "ekstenzija kroz petnu kost", *calcaneus*, "petna kost". Datum kad je to urađeno i godina na kraju. Ishod lečenja, to često ne pišemo, vjerujete. Vjerovatno iz nemara ili ne smatramo neku obavezu, niti nas je ko potjerao da to pišemo. Osim, ako je pacijent umro, zaokružujemo rubriku, da li je bio na obdukciji ili ne. Lekar koji je lečio bolesnika, rubrika 17. U ovom slučaju doktor Duško Jovičević i, zarez, doktor Sloboda Simić, to je jedan na psihijatriji lekar, koji je nastavio lečenje. Povreda, obično za naše pacijente iz Jugoslavije, pogotovo koji su povređeni u fabrici, obavezni smo da napišemo je l' na radu ili van rada, zbog nekih kasnijih stvari, osiguranja njihovog ili nekih drugih prenadležnosti koji će, vjerovatno, potraživati. I tad smo obavezni da napišemo, po međunarodnoj klasifikaciji bolesti, šifru spoljnog uzorka povrede i dan i čas povrede. E sad, rubrika 21 je rehabilitacija, to, ovo često ni ne pišemo, pošto oni pređu na odelenje rehabilitacije, pa je to njihov posao. I ako je pacijent preminuo, da napišemo osnovni uzrok smrti. Slovima i šifrom, ovde, ovde se piše šifrom, a ovde slovima. Može biti medicinska dijagnoza, a može biti i na srpskom jeziku.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala vam. Hvala. Imam tu samo jedno pitanje, u vezi sa ovom rubrikom broj 20, ali pre toga da vas pitam da li se sećate, čini mi se da nismo o tome danas rekli, da li se sećate da l' ste saznali, tada kad ste primili Mitra Vasiljevića, odnosno kako je povređen? Na koji način je zadobio povredu zbog koje je došao u bolnicu?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Saznao sam jer vozač, Savić Živorad, je rekao da je pao sa konja, što kažu, svi su ranjeni, a on pao s konja. Mislim to sam zapamtio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je, pogledajte da li je to negde upisano, na ovoj prvoj stranici toga nema. Moje pitanje: zašto rubrika 20 nije uopšte popunjena? Da li možete da kažete da li se popunjavala u to vreme?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Kako kad. Vjerujte, kod ovakvih povreda, boraca i ljudi iz druge države, već tada Bosne i Hercegovine, nismo imali običaj

pisati. Neko je nekad tu upisao, ali vrlo retko, koliko se sjećam. Nisam ni ja to pisao. A, sa obzirom da su specijalizanti i lekari na pripremi pisali ove istorije, nismo ih ni kontrolisali, jer nismo ni smatrali da je to bitno, jer ima gore, povređen na ratištu i to je nama bilo dovoljno. Kako će oni kasnije da riješe svoje probleme u njihovim državama, o tome nismo vodili računa, niti smo se interesovali za to.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala vam, doktore. Ja vas molim da okrenete drugu stranicu, da pogledate ove podatke koji su pisani. Po vama, ko je tu pisao i da li je tu upisano način povređivanja ili ne?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ovo je tipičan način pisanja doktora Jovićevića i ja slično pišem ovako, jer on je bio, u jednu ruku i jedan od mojih učitelja. I ovde piše u anamnezi i nalazu "primljen na odelenje kao hitan slučaj", "hitan", znači, u dežurstvu, nije primljen prepodne, "zbog zatvorenog preloma leve potkolenice, koji je zadobio padom, naravno, na ratištu. Svest nije gubio. Pri prijemu potkolenica deformirana. Patološki pokretna, aktivni pokreti nemogući, a pasivni bolni i ograničeni." Zašto je ovako napisano, ja stvarno ne znam, niti sam bio kad je pisao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sledeća rubrika ispod, gde piše 15. jun. Da li su tu podaci koje ste malopre našli u onoj knjizi operacija i broj koji je upisan?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ovi podaci su ponovo, kompatibilni sa podacima iz operativnog protokola.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I, molim vas, okrenite treću stranicu, jer ovi dalje nisu bitni. Drugi svedoci su nam o tome govorili. Pogledajte poslednju pod 17. jul, ne treću.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Četvrtu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ili četvrtu, onda, kod vas stranicu. Pogledajte gde stoji 7. jul 1992. godine. 17. jul izvinite.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: 17. jul 1992. godine. Piše doslovce: "Gips popravljen 16. jula., sa ortopedske strane može se pustiti na kućno lečenje. Hod sa štakama po meri, bez oslonca na povređenu nogu. Kontrola za mesec dana, utorkom prepodne." Doktor Moljević u potpisu, to jest ja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To je vaš pregled pacijenta, je l' tako?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Šta znači ovo "sa ortopedske strane može se pustiti na kućno lečenje", obzirom da vidimo iz istorije bolesti da nije tada pušten, već 28. jula, prema istoriji?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: To znači da sa tačke ortopeda nema razloga da se zadržava u bolnici na lečenju i ostalo lečenje je od strane lekara koji ga leči, to jest psihijatra, jer je tad bio na psihijatrijskom odeljenju. Ja sam ovdje napisao "kontrola za mjesec dana", što je rutinska kontrola, za, otprilike, dva meseca od povrede, kada se ili koriguje gips, to jest skraćuje ili skida, a sve zavisi od kvaliteta zarastanja kosti. Ovo utorkom prepodne, u to vreme sam radio, kabinet ortopedski, to je pregled spoljnih pacijenata utorkom. Ovo je konsultativni pregled, po pozivu lekara na odeljenju na kome se tada nalazio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se, doktore Moljeviću, možete setiti, da li ste vi obavljali kontrolne preglede Mitra Vasiljevića, ovaj, posle njegovog bolničkog lečenja?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da jesam. Čini mi se da jesam, da li posle prve povrede ili druge, ali mislim da je dolazio. Možda sam čak i završio lečenje, skinuo gips. Nisam siguran, to bi se najbolje videlo iz kontrolnih pregleda koji su upisani u otpusnoj listi sa druge strane.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, doktore Moljeviću. Doktore Moljeviću.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Izvolite.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste u vezi sa ovim slučajem davali, najpre, jednu lično napisanu izjavu braniocu Vasiljevića?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, vama sam dao izjavu i gospodinu Tanaskoviću, u pismenoj formi. Samo ne mogu da se sjetim datuma. Mislim da imate tamo, ja nisam sačuvao. Nisam zapisao u kopiji za sebe, jer nisam smatrao da to treba.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je, posle toga, došlo do vaših susreta sa istražiteljem Tužilaštva ovog Suda i da li ste i šta poneli od dokumentacije? Možete li mi to reći?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Mislim da je 1. novembra bilo prošle godine. Na telefonski poziv gospodina Iva Rua (Yves Roy) mislim da se tako kaže, ili Iv Roj. Imao sam razgovor u prostorijama IPTF u Višegradu, gdje smo razgovarali jedno tri i po sata sigurno u obliku moje izjave na njihova pitanja. Ja sam ponio dokumentaciju koju je gospodin Roj tražio da vidi i uporedi sa kopijama zvanično izdatim i overenim od arhive moje bolnice, koju ste vi tražili. Ja nisam znao šta ste sve tražili, niti me interesovalo, ali sam dokumenta koja je tražio, znači ova, ovdje sam vidio kopije, ali i originale, ovaj, uzeo sam od arhivara po usmenom odobrenju tadašnjeg direktora bolnice, smatrajući da će mi to biti vraćeno, kao što je gospodin Roj rekao. No, međutim, posle jednog izuzetno prijatnog i kulturnog razgovora na samom kraju razgovora, gospodin Roj mi je saopštio da se ta dokumentacija, po

odluci gospodina sudije, ne mogu da se sjetim šta je pisalo tada, jer nisam uzeo taj papir, žao mi je što ga nisam uzeo, odluke, oduzima. Ja mogu vama saopštiti, a i vama, časni Sude, u tom trenutku me bilo, bio sam jako zabrinut za svoj budući status u bolnici, jer ova velika knjiga, ovde sadrži 10.000 imena, a i ova mala knjiga sve povrijeđene sa ratišta, gde i dan danas mnogi sa spiska ovih imena traže svoje prinadležnosti, privatno ili putem spora na sudu sa državom Jugoslavijom, a vjerovatno i u Bosni, jer su izgubili dokumentaciju o ranjavanju i povrijeđivanju. To odgovorno tvrdim, jer ja sam jedan od dugogodišnjih sudskih veštaka, ortopeda koji, baš po ovakvim predmetima, veštači sporove povrijeđenih sa državom. Malo je bilo neprijatno i meni i, mislim, gospodinu Roju, jer smo počeli razgovarati malo povišenim tonim, što nije priličilo obrazovanju i intelektu nas dvojice. I vrlo brzo smo to sanirali, jer sam shvatio da sam na teritoriji države u kojoj ima prava, onako kako je ona propisala. Dokumentacija je uzeta, to je ta dokumentacija koju svi vi imate tu. Ja se, gospodine Hant, nadam da ćete brzo vratiti, jer je u našoj zemlji došlo do drastične promene sistema i ljudi. Zakoni su oštriji. Mislim da bi red bilo da se i ovo vrati i zbog mene i zbog ljudi koji se nalaze na spisku u ovim knjigama. Napominjem da sam se sa gospodinom Rojom rastao prijateljski, sa željom da se negdje sretnemo, bez obzira na okolnosti u kojima smo se tada videli. To je sve.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sećate li se, gospodine doktore, šta ste sve, osim ovih knjiga koje ste pokazali i danas videli, tada, ovaj, doneli?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Sva ova dokumentacija je bila u jednoj torbi koju sam ja poneo. I za svo vreme razgovora, gospodin mi nije tražio da objašnjavam šta je šta u knjizi, nego na kraju razgovora saopštio mi je samo da se dokumentacija uzima. Ja po sjećanju znam da sam donio ove knjige. Mislim operativni protokol, ne znam da sam ja donio. Nisam siguran. U istoriji bolesti je bilo što je bilo, ja to nisam gledao šta je. Čini mi se da je bio jedan rendgenski snimak. I dao sam još jednu blanku istoriju bolesti iz prošle godine. Zašto je trebala gospodinu Roju, ne znam niti mi je interesovalo, ali i to je dobio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Ako biste vi videli danas taj rendgenski snimak koji pominjete, jer jedan rendgenski snimak postoji među tom dokumentacijom, ja bih vas molio, ako je to moguće, da to pogledate. Da li možete da prepoznate taj snimak i da kažete na šta se odnosi? Ja bih molio, ne znam pod kojim brojem je zaveden, ako može ...

TUŽILAC BAUER: 151-1, je original.

SUDIJA HANT: Koji broj?

TUŽILAC BAUER: Original P151-1.

SUDIJA HANT: Tu se radi o rendgenskom snimku, ali doktor je spomenuo nalaz na osnovu rendgenskog snimka?

TUŽILAC BAUER: Mislim da je rekao snimak.

SUDIJA HANT: Doktore, vi ste rekli nalaz rendgenologa. Da li vi pod time mislite na izveštaj lekara ili na sam rendgenski snimak, jer sam rendgenski snimak je zasigurno ovde?

SVEDOK MOLJEVIĆ: Ne mogu da se sjetim da sam tako rekao "nalaz". Mi nemamo rendgonologa u opisu, kao što postoji u zapadnim tehnikama. Ja sam radio i znam. Ovde hirurg ne može bez nalaza radiologa ništa da uradi. Ja se ne sjećam da sam rekao "nalaz". To nije uobičajeno kod nas. Rendgenski snimak gledamo mi. Nema potrebe da ih gleda radiolog, niti je uobičajno, niti je propisano kog nas. Ne znam kad sam rekao "nalaz". Ne mogu da se sjetim ni kome. Ako sam rekao, izvinjavam se. Ako sam rekao, onda vjerovatno sam se pogrešno interpretirao.

SUDIJA HANT: U redu, doktore. Mi smo samo hteli da se uverimo da govorimo o stvari koju ste vi spomenuli. Mi sada imamo dokumenet P151-1. To je to. Molim vas da ga pokažete doktoru.

SVEDOK MOLJEVIĆ: Izvinite. Mi u Jugoslaviji najčešće ovako gledamo snimke. Gospodine Domazet, je l' mogu?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, da, izvolte.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ovo je snimak preloma potkolenice, to jest na snimku se vidi prelom *tibie*. Piše "Vasiljević Mitar 14. jun 1992. godine". U levom donjem uglu slovo "L", zaokruženo. Ovo je, vjerovatno, pisano flomasterom. Na snimku se vidi "Kramerova (Cramer) šina", koja je mobilisala prelom. Ne vidi se cela potkolenica, otprilike, vidi se malo više od dve donje trećine. Ovde. Ovde se radi o jednom dužem spiralnom prelomu, što bi, logikom stvari, bilo i prelom ili naprsnuće samo, pošto je mala dislokacija i *fibule*, gore visoko, blizu kolena. Obično tako, ovaj tip preloma izgleda. Dosta, ovako, loš snimak, oštećen. Zaprljan, zamazan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Moljeviću, na tom snimku, kako vas razumem, prepoznali ste prelom *tibie*, dakle, one veće kosti. I to kažete da je to spiralni prelom. S druge strane kažete, čini mi se, da ne vidite znakove preloma *tibie*.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: *Fibule*.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pardon, *fibule*, ali govorite o nekom gornjem delu, gde je moguće da se taj gornji deo vidi na tom snimku. Možete li malo to da nam razjasnite?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Nije dobro. Nije dobro. Nije dobro. Na ovom snimku, vidite, imate jedan dugi spiralni prelom golenjače ili *tibie*. Golenjača na srpskom znači "velika kost potkolenice". Pošto je ova spirala dugačka i ide ovako, ovde obilazi i pa ide gore. Logički da bi bilo negde naprsnice na *fibuli*, to jest na manjoj kosti koja se zove lišnjača, mi to kažemo ortopedski *sub capitalno* ili ispod glave lisne kosti. Kod ovakvih preloma gde nema velike dislokacije u svim pravcima, obično je *fibula* naprsila, tako da zaraste bez vidljivih oznaka zarastanja ili je naprsila sa minimalnom dislokacijom do jedan, dva milimetara, što je beznačajno. Jer, pazite, samim tim što se kolega odlučio za ekstenziju, smatrao je da je prelomljena i *fibula*, jer ovaj prelom može dobro da se namesti bez imobilizacije ako je *fibula in tacta*, sa pomeranjem petne kosti prema strani na kojoj je *angulacia*.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je u ovom slučaju, po vama, taj snimak urađen kako je trebalo da bude urađen? Da li je postojala mogućnost da bude bolje urađen sa većim položajem, da bi se videlo ovo šta kažete, da je, možda, van snimka.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Domazet, slavni Sude i ostala gospodo, mnogo što šta u mojoj zemlji ne štima. Pa i ovakve stvari se dešavaju i dan danas. Mi nebrojeno puta moramo otići lično da zamolimo lekara na rendgenu da nam uradi snimak kakav tražimo, jer još uvek ima dosta neodgovornosti osoblja, ne samo na tom odeljenju, nego i na drugim odeljenjima. To većini lekara ne smeta, ali manji broj nas koji smo pod znakom navoda "okusili" kako se radi u inostranstvu, na eminentnim klinikama ... Ja sam proveo prilično vremena na Univerzitetu Upsala u Švedskoj (University Uppsala, Sweden), sa vrhunskim imenima ortopedske hirurgije, tako da to meni smeta. No, međutim, gospodine advokatu, takvo je stanje. Ja nisam ni ministar, niti neko u bolnici koji to može da kaznenim merama, smatram da takve mere treba uvesti, promeniti, tako da još uvek imamo tih problema. Ovo po svim pravilima koji su u vašim zemljama, koje su za vas uobičajene i normalne. Treba slikati potkolenicu sa skočnim zglobovom i sa kolenim. Znači trebaju ili dva ovakva snimka velika ili četiri mala, da se vidi sve. To je iz razloga što u zemljama sa dobrom zakonskom procedurom, postoje osiguranja. Postoje još neki drugi vidovi nadoknade štete, a kod nas do toga dok dođe, što kažu ljudi, treba dugo vremena, "do Soluna (Thessaloniki) sto somuna". Mislim da me vi razumete mnogo više, ali da sam ja vama objasnio o čemu se radi.

SUDIJA HANT: Nešto smo izgubili od prevoda, nismo sve čuli. Da li je nešto promaklo prevodiocima ili ste vi napravili pauzu iz nekih drugih razloga? U redu. Gospodine Domazet, da li ste vi zadovoljni onim šta je ušlo u transkript.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, časni Sude. Pomenuli ste, gospodine doktore, da negde na snimku, negde vidite, sa leve strane čini mi se, da ste rekli ili pokažite slove "L" upisano. Ako to stoji, šta to označava? Da li nešto označava? Ako da, šta?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: U anglosaksonskoj terminologiji označava "left" (levo). U srpskom "L", levo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li to znači da taj snimak označava snimak leve noge?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Moljeviću, rekli ste kakav je ovaj prelom veće kosti *fibule* bio.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: *Tibie*.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: *Tibie*, da. *Tibie* bio duži spiralni prelom, tako ste ga okarakterisali. Da li je takav prelom kompatibilan sa onim objašnjenjem koji imate o nastanku povrede, dakle, padu sa konja, ukoliko je pad bio na levu stranu i konj pao preko onog koji je povređen? Da li je moguće da dođe do ovakve povrede?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, jer pacijent kad sedi na konju, noge su mu dole. Znači negde su tu najviše metar od tla. Otprilike. Kad padne sa konje, to je mala razlika. Pošto pada sa konja, dolazi do kontakta sa stopalom, znači tla sa stopalom, uvrtnja noge zbog pada i same težine tela. I u tom momentu dolazi do spiralnog preloma *tibie* sistemom torzije ili uvrtnja. Samim tim, ako je pao i već slomio nogu, konj je mogao svojim trbuhom da pritisne nogu koja je na ravnom i ne bi došlo do daljeg zalamanja kosti. No, međutim dalje, neravan teren, a da imate neku neravnu, neko neravno telo na koje bi se eventualno naslonila potkolenica, znači kamen, tvrdu busen zemlje, onda bi oblik preloma bio drugačiji, jer sam pritisak tog drugog tijela bi doveo do novog zalamanja kosti usled pritiska trupa konja. U ovom slučaju, očigledno je da konj samim svojim pritiskom nije doveo do daljeg zalamanja kostiju potkolenice.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Još, gospodine Moljeviću, da li se sećate da li je Mitar Vasiljević, još kada je bio pacijent vašeg odeljenja bolnice, posle ovoga u 1992. godini, ukoliko se, naravno, sećate?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Vasiljević je bio pacijent naš na kratko vreme 1993. godine, nepunu godinu dana posle preloma, ali koji mjesec, ne mogu da se sjetim, vjerujte. Mislim da ga je lečio doktor Krnjić i da nije bila, čini mi se, ekstenzija, nego samo je stavljen gips i za vrlo kratko vrijeme je napustio bolnicu.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala vam, gospodine doktore. Ja nema više pitanja za vas.

SUDIJA HANT: Mislim da bi bilo bolje da se počne sa unakrsnim ispitivanjem posle ručka. Povlačimo se do 14.30.

(pauza)

SUDIJA HANT: Da li ste ponovno deo tima gospođo Korner (Joanna Korner)?

TUŽILAC KORNER: Ja sam samo danas posle podne. Ovo je poslednja prilika da vas vidim, pa sam je iskoristila.

SUDIJA HANT: Nisam sasvim siguran kako ovo da shvatim. Izvolite, gospođo Bauer.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC BAUER

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Dobar dan, doktore Moljeviću. Ja sam Sabina Bauer (Sabine Bauer) i postaviću vam neka pitanja ispred Tužilaštva. Doktore Moljeviću, da li je tačno ako kažem da u medicinskoj dokumentaciji nema nikakvog znaka u tome da ste uključeni u lečenje Mitra Vasiljevića, sve do 17. jula, na osnovu medicinske dokumentacije koju ste do sada videli?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Pre svega, dobar dan, drago mi je na vašem pozdravu. A, u odgovoru, pitali ste me nije li normalno, je li tako? Je li nenormalno?

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Pitala sam samo, da li je činjenica da se vaše ime, kao lekara zaduženog za tog pacijenta, nigde ne pojavljuje u medicinskoj dokumentaciji, niti u knjigama, sve do 17. jula? I pitam vas to na temelju dokumentacije koju ste pregledali. Da li je to činjenica?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste. To je kod nas uobičajeno, da lekar koji vodi pacijenta, znači, koji ga je primio na odelenju, on ga vodi i njegovo ime se piše. No, međutim desi se nekad da je taj lekar otišao na godišnji odmor, razumete. I pacijent ... Otišao pet dana pre otpusta pacijenta. U otpusnoj listi se piše ordinirajući lekar, onaj koji ga je vodio, a sa desne strane se piše načelnik odelenja, znači onaj lekar koji je u tom trenutku bio predstavnik odelenja. A, tu listu može da napiše drugi lekar, ako se sjećate kao što sam na početku naveo, obično liste pišu spicijalizanti ili lekari u pripremi za specijalizaciju, a to se kod nas zove "sekundarac", lekar na odelenju. Tako da, što ste pomenuli moje ime, ja kao lekar na trijaži ne moram se uopšte spomenuti na listi, jer se lista piše na odelenju. Osim do rublike broj 10, koja se piše na prijemnom, a tamo se ne piše nigde ko ga je primio, nego tek na odelenju.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Vaš bi odgovoru u osnovi bio sledeći, ono šta ja želim da znam: kao lekar koji je bio zadužen za tog pacijenta, on je bio vaš pacijent,

on nije bio vaš pacijent do 17. jula, da li je tačno? Za neki važniji oblik ortopedske nege, naravno o tome govorim.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Drugi deo pitanja koji ste mi postavili, vrlo pojašnjava stvar. Za neki važniji oblik nege. Ako mi dozvolite, objasniću vam ukratko, šta to znači važniji oblik nege. Mi imamo, ortopedi, stalno 24 satno dežurstvo, a obavezna je jutarnja vizita, lekara ortopeda, na odeljenju. Ponedeljkom je velika vizita. Znači, ide načelnik i svi mi lekari sa njim i ostalo osoblje. Od utorka do petka, u jutarnju vizitu, ide u te sobe samo lekar koji vodi te pacijente ili ako taj lekar nije tu zato što ima slobodan dan ili je na, zbog nečeg drugog sprečen, onda drugi lekar sa tog dela odeljenja pravi vizitu i u njegovim sobama. A večernju vizitu, koja je obično između 20.00 i 21.00, vodi lekar koji je tad dan dežurni za sve pacijente na odeljenju. I, isto tako, vizitu i jutarnju i večernju, vodi dežurni lekar za taj dan, ako je vikend, znači subota, nedelja ili praznični dan. Razumete? E sada, ja se ne pominjem do onoga dana kada sam bio konsultant po pozivu lekara sa psihijatrijskog odeljenja. Verovatno sam taj dan bio dežurni ili sam bio određen da budem konsultant, ovaj, ali učestvujem u lečenju, jer ja sam, recimo, u to doba bio dežurni, ako uzmemo broj lekara na peti ili šesti dan, tako da sam po sili prirode posla kojim se bavim, bio upoznat sa svim pacijentima i njihovim problemima, zbog kojih leže na mom odeljenju.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Dakle vi ste išli u kontrolne vizite, ali on nije bio vaš pacijent? Vi ga niste lečili kao vašeg pacijenta? Da li bi to bilo tačno?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Potpuno, da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Rekli ste nam da ste poznavali Mitra Vasiljevića kao konobara, ali da niste bili u nekim bližim vezama, bilo porodičnim vezama bilo druge vrste. Da li je to tačno?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno tačno.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li je u to vreme, doktore Moljeviću, bilo uobičajno, da, ako, recimo, pacijent dođe iz područja Višegrada i da vam se javi, jer ste i vi bili iz Višegrada i da znate, evo došao je neko iz Višegrada, da li je to bilo uobičajeno?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Vrlo često se dešavalo da osim povređenih i svi ostali pacijenti, uključujući i djecu i porodilje i ostale, traže mene, jer Višegrad je mali grad. Moja porodica je vrlo poznata u tom gradu. Kažu da sam jedan od malo boljih lekara, mislim, izvinjavam se što ja to kažem, ali ovo je Sud, ovaj, tako da su me vrlo često tražili, jer kod nas je običaj, kažu ljudi, ako nemate nekog svog u velikoj bolnici, moraćete se i načekati i načekati, a ovako mnogo brže završite ono zbog čega ste došli. I ta pažnja sa moje strane na drugim odeljenjima, kada se ja pojavim i kažem ovo je pacijent za koga sam ja zainteresovan, to jest za njegovo lečenje, ipak ima malo, ovaj, više pažnje od osoblja, ljubaznosti nego inače.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Dakle, ovaj datum u junu, je datum kada su vas već pozvali pre nego što je gospodin Vasiljević stigao, jer je već Dragan Filipović bio došao, pa su vas već pozvali, zar ne?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam taj dan bio šef trijažne ekipe, a i bio sam kod Filipovića i obavjesti li su me da su me već telefonom, već zvali u slučaju Vasiljević, da je poslan čovjek koji je povrijeđen iz Višegrada i da ga sačekam tamo, s tim što sam ja već bio u prijemno trijažnoj ekipi u bolnici, to je meni bilo lakše. Inače, vrlo često sam dolazio od kuće. Ja vam mogu navesti mnogo primjera, ali da ne idemo u digresiju ovog posla koji radimo.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Ko je onda taj ko vas je nazvao da vam kaže da će doći Mitar Vasiljević? Da li se sećate ko vam je to javio, jer čini mi se da ste rekli, "neko me je nazvao iz Višegrada", pa me zanima ko je to bio, ako se sećate?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ne bi se stvarno mogao sjetiti. Ima mnogo, dugo vremena je prošlo. Vrlo često su me zvali i prijatelji i rodbina povrijeđenih i ranjenih, počevši od roditelja, supruge, braće i sestara i ostalih, ali stvarno u ovom slučaju, vjerujte, dugo vremena je prošlo, ne bih se mogao sjetiti.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Vi ste nam, doktore Moljeviću, takođe rekli da se stvarno više ne sećate u koje vreme je stigao Vasiljević. Vi se sećate da je to bilo uveče, ali ne u koliko sati. Da se podsetimo i da vi osvežite sećanje, moramo verovati dokumentima, zar ne?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Takođe se ne sećate da li je doneo rendgen, da li su naručeni rendgenski snimci, da li je bilo nekih laboratorijskih nalaza, vi se toga ne sećete. Prilično jasno, zar ne?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Što se tiče toga, meni, kao lekaru koji trijažira povređene, se sve donese na ruke. Razumjete? Na prijemnoj službi, to odrađuju lekari opšte prakse, koji su dežurni tu. Mi samo trijažiramo. U slučaju, pazite, da nije teško povrijeđen, to jest da krvari i da mu je život u opasnosti, mi onda odmah intervenišemo, jer već imamo, već dojavljeno da se radi o teškom pacijentu koji krvari, to što je u ovom slučaju jasno, tačno. No, ovaj, što se tiče toga što me pitate za nalaze krvi i ostaloga, nisu traženi. Ja sam vidio iz te dokumentacije, ovaj, da je to traženo rutinski, ujutru. Ujutru, jer nemamo običaj tražiti kod ovakvih stanja gdje ne očekujemo veći gubitak krvi, jer to je, ipak, prelom, ovaj, potkolenice. Ne tražimo kao hitno, ali lekar na odelenju je neprikosnoven. On odlučuje o tome šta će da se traži od nalaza u slučaju da se odluči za neku veću hirušku proceduru, zavisno od slučaja do slučaja, od preloma do preloma, od povrede do povrede. Razumjete? Tako da ja kao trijažni lekar, dole prosledim u kom pravcu treba da ide, da li na ortopediju, hirurgiju, grudnu hirurgiju, maksilofacijalnu ili neko drugo odelenje,

povređeni. I dalje ga preuzima lekar koji je dežurni na tome odeljenju. I određuje način daljeg lečenja, znači, koji nalazi, da li trebaju neki dodatni snimci, dodatne imobilizacije i tako dalje i tako dalje. Mislim da sam dovoljno jasan bio.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Jeste, doktore. Mislim da ste nam takođe rekli, da vi lično niste ispunili prijem, odnosno prijemni list, da to radi neki lekar opšte prakse. Da li je to tačno?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Niste, mislim, dobro shvatili ili malo ne razumete našu proceduru. Ne radi to lekar kod nas. To kod nas, one prijemne podatke, to piše medicinski tehničar ili neka od medicinskih sestara koja radi na prijemnom odeljenju. To ne pišu lekari. Tako da se u rubrici, čini mi se 10 ili 11, ne znam koja je gore, što piše uputna dijagonoza, često dešavaju greške u latinskoj terminologiji, jer srednje medicinsko osoblje, ovaj, ima vrlo siromašno znanje iz latinskog jezika, a pogotovu iz dijagnostike. I to mi ne uzimamo kao validan podatak, recimo, na Sudu, pošto sam ja sudski veštak, zato što to ne piše lekar. I vrlo je često nekorektno napisano.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Vi niste videli kada je to upisano, zar ne, u prijemni list? Vi to niste videli, jer se to drži na nekom drugom mestu u bolnici, zar ne?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ne nisam vidio. Moje je samo da odlučim gdje će pacijent da ide i njega preuzme tehnički dio prijemne službe. Znači tehničari, koji ga na kolicima guraju do garderobe, gdje se presvlači u pidžamu ili nešto drugo. Sve zavisi šta imaju u tom trenutku, ovaj, za obući. I vode ga na odeljenje. Ta dokumentacija stoji na prijemnom odeljenju, na mjestima određenim za to, to ne znam gdje. Negdje oko prijemnog pulta, ovako, kao što je iza mene i vas, slično ovako izgleda. Gdje postoje pisane mašine, postoje tehničari. Uzimaju se podaci koji se kucaju mašinski na prednju, ovaj, prvu stranu istorije bolesti. I tu postoje ove knjige, to je ova velika knjiga i ove druge, gdje se, ovaj, ručno upisuje, isto ti podaci, ime prezime i ono što smo ranije objasnili kad su gospoda advokati pitali.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Prvi put kada ste vi pogledali šta je upisano u toj knjizi za taj slučaj, to je bilo kada vas je gospodin Domazet upitao da to pogledate, zar ne?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, ne mogu da se sjetim da li je kada je gospodin Domazet ili u onom trenutku kad sam ja, ovaj, na molbu gospodina Iv Roja, iz ovdašnjeg Tribunala, uzeo tu dokumentaciju pa sam slučajno pogledao da vidim o čemu se radi. Međutim, pravo da vam kažem, nisam se puno udubio šta sve piše u toj knjizi i nisam smatrao da je potrebno, jer u načelu poznajem problematiku organizacije rada bolničke službe, zato što i po prirodi sadašnjeg posla, mi je to posao, pošto vodim naučno istraživački centar u bolnici. Pa, zbog uzimanja vrlo često literature i istorija iz arhive, zbog doktorata, magisterijuma, specijalizacija ostalih

kolega kojim ja rukovodim, ovaj, sad znam kako se to radi. Verujte, 1992. godine nije mi ni padalo napamet, tek sam tada počeo pisati stručni radove, ove, za kongrese i to mi obično dobijemo pripremljeno sve.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Doktore, rekli ste nam jutros da je Iv Roj bio istražitelj sa kojim ste razgovarali. Ja bih vas podsetila da ste u toj izjavi rekli, početkom ove godine, 2000. godine, da je "gospodin Domazet stupio u kontakt samnom u vezi sa lekarskom dokumentacijom za Mitra Vasiljevića. Zatražio je da mu dam dokumentaciju u vezi sa tim lečenjem. Nazvao me je na moj mobilni." Da li se sećate da je gospodin Domazet stupio u kontak sa vama? Da li se slažete sa tim?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Prvo je on stupio u kontakt samnom i kasnije u razgovoru pitao me da li bih ja pristao da dam izjavu pred Tribunalom, pred istražiteljom, što sam ja rekao "nema nikakvih problema", samo nek se odredi vreme i mesto.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Dakle, mogu li da smatram da pre 2000. godine, vi niste pokušavali da potražite ništa za Mitra Vasiljevića. Da li bi ta tvrdnja bila tačna?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim da, ovaj, slažem se. Mislim da je ta tvrdnja tačna. Tačna. I sa velikom sigurnošću, ma ne sa velikom, sigurno nisam tražio. Nisam imao nikakvog razloga.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Što se tiče medicinske dokumentacije, gde se ona čuvana 1992. godine? Na kom mestu u bolnici?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Kod nas postoji služba za arhiviranje podatka, to jest istorija bolesti i svih dokumenata koji se u njima nalazi. I obično, kod nas u bolnici, to je najzadnje mjesto, da se izrazim po srpski, koje bi trebalo da bude. Po svim pravilima trebalo bi da bude neko mjesto, ovaj, svjetlo, prozračno, čisto, uredno. Kod nas se to, vjerujte, do današnjih dana čuva u podrumima. Sada je arhiva premještena u podrume nekih radionica u krugu bolnice. Kad biste vidjeli gde to stoji, onda bi vam bilo jasno sve o čemu se radi.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li je od 1992. godine do 2000. godine, ta arhiva nekada bila premeštana, dakle, u tom periodu od devet godina?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim da je prije godinu, dvije dana premještena iz podruma, što mi zovemo, "nove bolnice" ili hiruškog bloka, u kome su sada magacini u koje se smješta humanitarna pomoć i potrepštine za hiruški blok. I da je izmještena u neke podrume kod radionica, koliko sam čuo, isto vrlo neprikladno mjesto. Čini mi se da sam čuo da se tako nešto desilo, ali nisam provjeravao. Nisam imao potrebe.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li bi vas podsetilo da vam kažem da ste rekli istražitelju da je od 1992. godine premeštan ovaj arhiv na tri različita mesta? Da li je to tačno?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Verovatno jeste. Ja kad sam došao u bolnicu, čini se da je arhiva bila u nekom starom djelu, zvala se nekad "septična" nekada ginekologija, a tu su neki magacini, pa da je odatle premještena u bolnicu, ovu novu. I sad, zadnje što je premještna, prije godinu, dvije, tri dana, koliko je u ove nove podrume, jer ja sam negdje 1987. godine počeo da pripremam dokumentaciju za pisanje stručnih radova za kongrese, a to je posao nas mlađih lekara na specijalizaciji. Da bih te podatke sortirao onako kako mi naloži stariji lekar koji vodi taj program, koji piše taj rad, moj je posao bio, otprilike posao istražitelja podataka i statističara, a njegov završni tekst. I čini mi se da je od tad bila arhiva na tom mjestu. Čini mi se nisam siguran, ali misli da jeste. Ipak je to 14, 15 godina.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Bolničarke ili lekari, ako su hteli da provere tu dokumentaciju, imali su pristup i iz bilo kog razloga ako imaju potrebu da provere podatke ili konsultuju podatke koji su upisani u tu dokumentaciju?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Mislite lično da odu u ovu prostoriju?

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da odu u to mesto gde se čuva arhiv.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, za tim nemaju potrebe. To imaju arhivari. Ima pet, šest ljudi i žena koji rade taj posao. Mi im samo dostavimo imena i prezimena i po našim knjigama na odelenju, otprilike vreme kad su bili hospitalizovani na našem odelenju. I oni po tome kasnije u arhivi nađu i donesu na ortopedsko odelenje u lekarsku sobu tražene istorije bolesti, tako se to radi. A sestre nemaju potrebe da to traže, niti im je to posao. Razumete?

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Rekli ste da ako biste trebali da uzmete knjige, kao ove knjige koje ste tu doneli, trebali ste da tražite dozvolu od direktora. Da li to pravilo važi za sve ili samo u ovom konkretnom slučaju ili bez obzira na razlog zbog kojeg uzimate knjigu, treba tako da postupite?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da vam kažem, ovo je jedan slučaj koji je nama neubičajan u našoj bolnici. Ja nemam potrebe da uzimam knjigu. Ja ako tražim, tražim istoriju bolesti, ako mislite na mene kao lekara šta mi treba, za neki stručni rad ili kongres da obradim istoriju bolesti. A što se tiče ostalih podataka koje trebaju iz ovih knjiga, nama nije, lekarima, uopšte potrebno. To traže pacijenti ili rodbina pacijenata, ako su u međuvremenu, recimo, umrli, da bi ostvarili neka svoja prava. Da bi se, dobili potvrdu da su iz naše bolnice, da su u to i to doba ležali na odelenju, da su operisani ili ako im treba otpusna lista koju su izgubili, onda se ta lista kopira ili otpusno pismo, kako se kaže kod vas ili, ovaj, ona se kopira i sa zadnje strane overenim službenim pečatom pravne službe bolnice, overi da je kopija verna originalu. Razumete? E, to je ono što ima. A nama nije bilo potrebno. Ne treba mi ova

knjiga, ne vidim razloga što mi treba. A u ovom konkretnom slučaju, pošto se radilo da ja idem u drugu državu, konkretno u Bosnu i Hercegovinu, da pokažem gospodinu Iv Roju original onoga šta je već on imao kopirano i pred sobom na uvidu i po njegovoj tvrdnji, da će to pogledati i vratiti. Meni je tadašnji direktor bolnice usmeno odobrio da ja to mogu da ponesem. I naloženo da mi se ta dokumentacija preda. Međutim, desilo se što se desilo, na žalost.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Kada ste uzeli te knjige, da li je od vas traženo da donesete kompletnu istoriju bolesti ili ste vi napravili neku selekciju na osnovu nekih svojih kriterijuma?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Na koga mislite da mi je tražio? Na vaše, ovaj, istražitelja ili na advokata? Ne znam na koga mislite?

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Složili smo se malopre da vas je gospodin Domazet zamolio da pogledate tu dokumentaciju? Sad je ono šta me zanima: kada ste odlučili da uradite, da li ste uzeli kompletnu dokumentaciju, sve što je bilo u arhivi za Mitra Vasiljevića, za 1992. godinu i 1993. godinu ili ste napravili neku selekciju?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: A, to. Ovaj, pogledao sam samo i to dole u sobi, gdje su arhivari, to nisam iznosio, niti imao potrebe, ovaj, niti bi mi dozvolili bez neke pismene potvrde zašto mi to treba. Dole sam pogledao o čemu se radi u istoriji bolesti i nisam siguran koju od ovih knjiga koja mi je data, a nisam, pravo da vam kažem, ni tražio, mislim, vjerovatno ovu veliku knjigu prijema i knjigu prijema ranjenika, jer u toj knjizi ćemo najpre naći te podatke, dok ostale knjige nisam uopšte ni tražio, dok mi nije gospodin Roj dostavio, ovaj, usmeno šta mu sve od dokumentacije treba. E, onda smo počeli više da radimo na tom slučaju, što se tiče administracije i literature i knjiga i dokumenata.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Vi ste govorili o dve knjige prijema. Mislim da smo na početku imali nekih poteškoća sa tim, ali, koliko sam shvatila, velika knjiga je bila opšta knjiga prijema za sve one koji su dolazili u bolnici, a mala samo za vojnike, one koji su povređeni na ratištu, da li je to tačno?

SUDIJA HANT: Nisam siguran da ...

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, razumeli ste me dobro. Izvinite.

SUDIJA HANT: Da budemo sasvim jasni što se tih knjiga tiče. Velika i mala, tanka knjiga je ona sa ratišta, iz područja zahvaćenog ratom?

TUŽILAC BAUER: Da.

SUDIJA HANT: Doktor, nam je rekao da je neko jako pametan izmislio naslov te knjige. O te dve knjige govorimo?

TUŽILAC BAUER: Da.

SUDIJA HANT: I imamo vojnike koji su takođe upisivani u tu knjigu.

TUŽILAC BAUER: Mislim da se to odnosilo na vojna lica, na one koji su mobilisani.

SUDIJA HANT: Doktor nam je rekao da je neko iz administracije izmislio taj naslov "ratište" za tu malu knjigu.

TUŽILAC BAUER: Molim da se svedoku pokaže dokazni predmet 137.

SVEDOK MOLJEVIĆ: Je li mogu da vam odgovorim na pitanje, koje ste vi meni postavili? Tačno je ono što tvrdite.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Dakle, imamo malu knjigu?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Imate li ove kopije, kopije dokaza 137 Tužilaštva? Imate? Molim vas da pogledate poslednju kolonu. Da li se slažete da skoro za sve ovde stoji da su pripadnici TO? Postoji samo jedan izuzetak. Mislim da imate i ovu kopiju ispred sebe, kopiranu stranu.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Ovde mi je malo jasnije, pa ću odavde. Pitali ste me da li većinom za sve piše Teritorijalna odbrana. Da, za većinu ili rezervista. A za poslednji stubac što me pitate, kod pacijenta Urošević Radoslava, rođenog 1963. godine u Ljuboviji, piše dijagnosa *vulnus sclepetarium regio ante brxie bileteteralis et regio scapulares dextre*, znači obe podlaktice i desna strana leđa u regiji lopatice. Vozač Zarić Dragoljub iz Bratunca, privatno auto u službi saniteta. Primljen na ortopediju. Ovde piše srpska dobrovoljačka jedinica. Šta vas interesuje?

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Ne, ono što me zanima, a u osnovi ste odgovorili na moje pitanje, je da je većina tih ljudi koji su upisani u ovu knjigu, su vojno aktivni, zar ne? Možemo da kažemo da su bili vojnici nezavisno da li su povređeni aktivno u borbi ili su, naprosto, bolesni. To je sada drugo pitanje. To je pitanje dijagnoze, ali su oni svi bili vojnici, zar ne, u osnovi, u toj maloj knjizi?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Vi ste dali sami sebi odgovor. Ja bih samo dodao još jedno: ne vojnici, nego vojni obaveznici. U Jugoslaviji, tadašnjoj, isto Bosni, vojni obaveznici su svi muškarci do navršenih 65 godina starosti. Tako je termin "vojni obaveznik". Mislim da je.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: To je bio razlog da bi kada ti ljudi dolaze, bila obavještena Vojna Policija, zar ne?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno tako. Apsolutno da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Doktore, da li se sećate da ste pogledali rendgenski snimak? Pokazan vam je jutros rendgenski snimak. I vi ste nam rekli da vidite samo jedan lom, zato što taj snimak, po onome šta ste vi rekli, ne pokazuje ništa više od toga. Da li je to tačno?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, jeste.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: I objasnili ste nam da takva spiralna fraktura može da bude posledica pada sa konja?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Međutim nije težina konja uzrok tog loma? Da li je to tačno?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Težina konja nije, jer je on slomio nogu i tek se onda, po mehanizmu povrede, naslonio konj na njega.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li biste se, onda, samnom složili, da se neko oklizne na padini i padne na tvrdu podlogu, da bi takođe moglo da dođe do takve vrste loma?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno da. Imate jedno dobro znanje iz medicine.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Doktore, vi ste, na neki način, prihvatili činjenicu da u osnovi mnogi dokumenti, kao i rendgenski snimci, ne odgovaraju normama za koje vi mislite da treba da budu ispoštovani i da se rendgenski snimci ne rade na apsolutno korektan način. Da li je to tačno?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Na žalost.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Od kada su se dogodili ti događaji i sa obzirom da je taj arhiv seljen, a i prošlo je devet godina, da li bi moglo da se kaže da ta medicinska dokumentacija nije 100 posto potpuna, da nešto tu možda i nedostaje?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Vrlo često nam se dešava da nam fale rendgenski snimci, da nam, izraz "fale" znači "nedostaju", izvinjavam se. Upotrebio sam jedan arhaični bosanski izraz. Nedostaju nam rendgenski snimci. Nedostaju nam nalazi krvi. Nedostaju nam nalazi za vreme operacije, to je poseban formular, na jednom listu gdje se upisuje od početka do kraja operacije, kod nas anesteziolozi rade, a ne mi hirurzi. Početak operacije, tok operacije, završetak operacije, utrošak krvi koja se daje pacijentu za vreme operacije, utrošak drugih fizioloških otopina rastvora

i krvnih derivata koji se daju za vreme operacije, doze antibiotika koje se daju u toku operacije i drugih lekova kojima se intervenira, ako dođe do poremećaja rada srca, onda se daju lekovi koji regulišu rad srca ili drugih lekova i to nedostaje. Kakva organizacija države, takva i organizacija zdravstva, gospodo draga.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Hvala, doktore. Sada bih htela da još jednom pogledate dokazni predmet Odbrane 32. Protokol operisanih.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Izvolite.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Molim vas da pogledate poslednju kolonu, ono šta stoji u koloni "primedbe".

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, upravo gledam.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Ako sam vas dobro razumela, ovi redni brojevi 284, 285 i 286 odnose na operaciju koja je dovela do primene ekstenzije. Da li je to tačno?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Samo trenutak, ja gledam bez nekog broja, onako redom. Prvi list koji sam otvorio. Jer treba da otvorim kad je Vasiljević operisan?

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da i redni broj pre njega 284 i broj posle njega 286. Pa sam vas ja pitala da je reč o istom tipu operacije, da su svi ti pacijenti stavljeni u ekstenziju?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Samo trenutak, dok pronađem tu stranu. Evo pred sobom imam upravo tu stranu. 284, Popović Mirjana iz Ivanjice, 1945. godine rođena, žena, rađena je ... To nije, pazite, operacija, to je intervencija. No, međutim to se piše u operativni protokol. Mi pišemo intervencije u operacije, to je tako pravilo. Otkada je to pravilo, ja ne znam, to sam nasledio i tako i dalje radimo. *Extensio trans calcanearis*, znači postavlja se koštana trakcija preko Kiršner (Kirshner) igle jedno od dva i po do dva koma osam milimetara, može i Šimerov (Shimmer) klin tanji koji se uvode poprečno kroz petnu kost, kroz *calcaneus* i na njega se nakači, takozvana "uzengija" i preko nje na kanap teg od, otprilike težina pacijenta, 10 posto od težine pacijenta. Otprilike tako mi imamo tekove od dva i po kilogram, pa kako se kome zalomi. I to je isto ...

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Izvinite, doktore što moram da vas prekinem. To je sve vrlo interesanto, ali nam toliko pojedinosti, na žalost nije potrebno ovde. Ono šta bih želela da mi kažete je, ako pogledate ove brojeve 284 Popović Mirjana, 285 Vasiljević Mitar i 286, da li su oni imali istu operaciju? Da li se na njih primenjuje isti tretman?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjam, ovaj, na digresiji. Neće se više ponoviti. Upravo su sve tri operacije iste, s tim što je u trećoj operaciji napisano

extensio talo cruralis, to je jedan stari izraz za *trans calcarnearnu extensiu*, jer ne može se ekstenzija raditi kroz skočni zglob, jer bi došlo do povrede zgloba i još veće štete. To je omaška prilikom pisanja. To nije nigde poznato u svijetu da se radi ekstenzija kroz zglob.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Vi ste nam rekli da je Dragana bila instrumentarka, osoba čije ste vi ime videli u koloni broj 3, zar ne? A da je Milan bio gipsar. Da li se vi sećate da ste to rekli jutros?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ne, Milan, Milovan. Ime muškarca je Milovan, a ime žene Dragana, prezimo joj je Šopalović, a ovog Milovana, ne mogu da se sjetim kako se prezivao, jer Dragana Šopalović je sada sestra koja radi u našoj ambulanti na protokolu ambulantnih bolesnika, tako da znam o kome se radi.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Ima nekoliko stvari koje ne razumem sa ovim protokolom. Vi ste nam rekli da su ove tri operacije u suštini iste, ali se vidi da je u prvoj i trećoj gips, a za Mitra Vasiljevića nije stavljen gips. Tu stoji ime gipsera za prvu i za treću, a da se za Mitra Vasiljevića tu ništa ne nalazi. Da li možete to da nam objasnite?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Kako da ne. Ovaj, kako da ne. Vi ste pogrešno razumeli. Kada se stavlja ekstenzija, ne stavlja se gips. Gips se stavlja tek posle dve, tri nedelje, rijetko duže, ali između druge i treće nedelje se stavlja grips i više nema ekstenzije. Niste shvatili šta je to. Što se tiče, ovdje, da vidite, gipser, što mi kažemo. Gipser je tehničar koji priprema odelenjski instrumentarijum za ekstenziju. To je Braun-Belerova (Brown-Beller) šina. To je jedan aparat na koji se stavi noga. Pripremi kanap, pripremi uzegiju i pripremi tegove, a instrumentar, u ovom slučaju je bila Draga, ona sa sobom donese Kišnerovu iglu, ne jednu nego više igala u snopu. Pa hirurg izabira koju će da uzme. Donese rukavice, donese lokalne anestetik, donese gaze i instrumente za čišćenje operativnog polja, donese komprese, sterilno sve, normalno, zapakovano u paket. I, ovaj i ništa više. I to, recimo, hirurg se pripremi, uzme rukavice, očisti operativno polje. I donese mašinu za bušenje, električnu, zaboravio sam, izvinjavam se. I onda kad probuši hirurg, onda tehničar nakači uzengiju, hirurg drži nogu, jer, ipak, to je bolno. Samo ne boli dole gde se probuši igla. Međutim, kada se pomera, to boli. I tehničar samo nakači tamo. On je ... Faktički, taj gipser je tehničko lice i on je određen na odelenju da to radi. To ne rade medicinske sestre.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Kako onda da, ako je tehničar taj koji priprema ekstenziju i da su sve te operacije bile suštinski iste, kako je došlo do toga da on nije spomenut u koloni broj 13?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: To je klasični nemar koji se dešava kod nas. I uopšte nije bitan ni gipser, čak ni Draga nije bitna u ovoj koloni za princip lečenja i

princip odgovornosti. Bitan je lekar i niko više. Ostali mogu da se menjaju, a lekari su oni koji mogu da urade neku intervenciju.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Dakle, vi biste se složili da je evidencija opet nepotpuna?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ne nepotpuna, nego vođena traljavo, tako da se izrazim, po svim manirima i običajima koji vladaju u mojoj zemlji.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Doktore, postavicu vam jedno drugo pitanje. Sobzirom da ste vi iz Višegrada, ja pretpostavljam da ste posle ili tokom rata, pokušavali da budete u toku, da znate šta se dešava u Višegradu. Da li je to tačno?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Apsolutno, to je bila moja i moralna i profesionalna obaveza. Moralna kao sugrađanina, Višegrađana. Profesionalna kao jednog od iskusnijih hirurga u mojoj bolnici.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Doktore, da li ste vi u leto 1992. godine čuli za neki požar u kome je nastradalo nekih 65 Muslimana? Da li ste, na neki način, došli do te informacije?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: O tome sam saznao, posle hapšenja Mitra Vasiljevića, jer ja sam do kraja jula, jula 1992. godine, bio u bolnici i onda odmah posle toga jedno vreme, angažovan u vojnom sanitetu na drugom mjestu. A, o tome sam i čitao dosta u štampi, tek posle hapšenja Mitra Vasiljevića. Verujete, nisam se puno raspitivao o tome, ni kod građana ni kod moje familije, ako me možete razumeti.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Doktore, da rezimiramo. Doktore, da li je od vas 2000. godine traženo da se setite događaja od pre osam godina, događaja koji su se odvijali 1992. godine, je li tako?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Prvi put advokat Domazet, a kasnije gospodin Iv Roj i ekipa njegova.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: U međuvremenu u tih osam godina, ja sam sigurna da ste u tom periodu imali na hiljade pacijenata koje ste lečili i koje ste operisali, je li tako?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno, za vašu informaciju, imao sam 712 operisanih ranjenika u mojoj karijeri za vreme rata i oko 2.100 i nešto operacija, do sada, kao hirurg, uključujući i ranjenike u taj broj.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: U to vreme, u ratno vreme, rekli ste nam da ste bili veoma zauzeti. Da ste imali dosta pacijenata koji su dolazili iz svih ratom zahvaćenih područja. Da li je to tačno?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, jer ja sam bio jedan od hirurga koji je radio i takozvane "sekundarne operacije", popravke operacija koje su urađene ne terenskim bolnicama, korekcija fiksatora, rana i ostali dio lečenja. Mislim da bih vas opterećivao kada bih vam pričao kako se to radi, jer je malo komplikovano i kompleksno. O tome sam napisao tri rada, za vašu informaciju, objavljena u literaturi.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da sumiramo. Vi nemate nikakva nezavisna sećanja o tom danu šta se deševalo tog dana pre devet godina, a da se, pri tom, ne oslonite na medicinsku evidenciju.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: U pravu ste. Vrlo ispravna tvrdnja.

TUŽILAC BAUER: Hvala vam, doktore Moljeviću. Nemam više pitanja za vas.

SUDIJA HANT: Izvolite, gospodine Domazet.

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, časni Sude. Doktore Moljeviću ...

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Izvolite.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: ... još nekoliko pitanja u vezi pitanja gospođe Grum.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Bauer.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Bauer. Pardon. Na njeno pitanje, da li ovakva povreda može nastati kad se osoba oklizne i padne na ravnu podlogu. Vi ste odgovorili da je to moguće. Da li se to odnosi na ovakvu povredu sa spiralnim prelomom? I ako je moguće, na koji način je moguće da dođe do te povrede? Da li je ipak potrebno, ipak neki specifičan pad ili svaki pad na takvoj podlozi kod okliznuća, recimo?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. I gospođa tužilac i vi ste pomenuli odmah termin "poklizniće", to kod mene automatski povlači spiralni prelom, jer ipak imam 15 godina rada u ortopediji. Pad, naravno, pazite, pad na ravnom bez pokliznića obično dovodi do preloma skočnog zgloba ili zglobne viljuške. Na ravno, ali bez pokliznuća, a sa pokliznućem kada dolazi do proklizavanja stopala, logičko je da se težina tela uvrće i da dovodi do torzije. Obično u 90 posto slučajeva donje trećine ili na spoju između donje i srednje sredine potkolenice i tada dolazi do spiralnog preloma. Sam termin koji ste oboje pomenuli "pokliznuće" meni je refleksno dovelo do toga "spiralni prelom". Međutim, sada ste vi precizno rekli pad na ravnom, ako je bez pokliznića obično dovodi do preloma skočnog zgloba. Razumete? A čim je

poklizniče, to znači da je stopalo proklizalo i da se sva težina pritiska koncentrisala na spoje između donje i srednje, otprilike, trećine potkolenice i da je sva sila djelovala na tom mestu i dovela do preloma.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I da li je to slučaj, doktore Moljeviću, kada dolazi do ovog, kako ga vi zovete, "spiralnog preloma"?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jedno od pitanja gospođe Bauer je bilo u vezi vaših aktivnosti ili konkretnih aktivnosti prema Mitru Vasiljeviću u toku lečenja. Da li ste sem 17. jula ikad zabeleženi da ste nešto radili sa njim i vi ste objašnjavali najpre sistem obilaska svakog ponedeljka, kada se obilazi celo odeljenje. I govorili ste o dežurstvu. Moje pitanje u vezi sa tim: da li ste ga možda obilazili i van ovih redovnih vizita koje ste objašnjavali, u tom periodu?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, gospodine Domazet, ja sam napomenuo u jednom mom odgovoru gospođi Bauer da je moja moralna obaveza bila da posvećujem više pažnje mojim sugrađanima. Tako da sam, osim Mitra Vasiljevića obilazio sve ostale sugrađane u toku dana, da ih pitam treba li im nešto, cigarete, kolači, voće ili nešto, jer i to sam radio i smatrao da to treba ja da radim, jer ipak pacijentu je mnogo lakše kada vidi mene kao lekara koji ga obiđem i kad nisam službeno u mogućnosti da ga obiđem, a kamoli da mu dođe neko drugi od posete.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Na jednom mestu kada ste objašnjavali vaša dežurstva, rekli ste, "ako se pogleda broj lekara, ja sam bio dežuran svaki pet ili šesti dan". Ja sam to razumeo da govorite, da ste peti ili šesti dan dežurni na onoj situaciji kada dežurate u drugoj ili trećoj smeni. Odnosno 24 sata, je li se na to mislilo?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Mogu vam biti i precizan, samo budite malo strpljivi. Doktor Stanisavljević, zbog bolesti nije dežurao nikad. Znači Milosavljević, Jovićević, Stojković, Krnjić, ja. Na peti dan, osim ako su praznici državni, onda je bio poseban režim dežurstva, pošto se to dežurstvo plaća 200 posto. Tako da smo imali poseban red kad dežuramo za praznike, a ovo ostalo je bilo kako kome zapadne koji dan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. To sam vas pitao zbog toga, pošto mi se čini da je u ovom transkriptu na engleskom je pisalo "*I was on duty every five or six days*" (bio sam na dužnosti svakih pet, šest dana) i bojim se da nije bilo shvaćeno kao "dužnosti", da ste radili svaki peti ili šesti dan. Ovo je vaše objašnjenje da je to bilo ono posebno dežurstvo. Radili ste normalno u prvoj smeni, kao i svi drugi lekari. Je li sam tako mogao da razumem vaš odgovor?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, u pravu ste, jer mi smo radili svaki dan, osim kad dođe red na mene da budem dežurni. Onda sam dežurni 24 sata, stim što

sam sutra dan slobodan. Imam slobodan dan. Stim što većina nas u to vreme nije koristila slobodan dan, zbog ogromnog priliva ranjenika u nekim periodima, jer i naredbom direktora bolnice su korigovani godišnji odmori i sve je bilo pod njihovom kontrolom i posebnim režimom.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Doktore, govorili ste na pitanje gospođe Bauer o urednosti dokumentacije i vrlo ste kritički se odnosili na ono kako se postupalo sa tom dokumentacijom. Interesuje me da li ste imali to u praksi, da li se dešavalo da imate slučaj i zamene rendgenskih snimaka, da vam budu označene pogrešne osobe ili pogrešna imena na snimcima, ako me dobro razumete na šta mislim? Da li su takve vrste grešaka postojale? Naročito govorim o tom vremenu, ali i uopšte.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Pravo da vam kažem i u tom vremenu, a i dana danas se u istom broju i u istom procentu dešavaju greške ili zamjene imena i prezimena, što je najčešće, a posle toga po učestalosti ide i zamjena ovaj, strana kukova, najčešće, što mi imamo kod muškaraca neke znakove kako da to prepoznamo. I kompletnih rendgenskih snimaka, tako da ja sam dobio pre nepunih pola godine, za vreme operacije, jedan snimak u obrisima nekih delova tela muškarca, a gore piše žena. I takve stvari se dešavaju i kod nas i svugdje u svijetu. Baš sam ja upoznat sa tom literaturom, vrlo pratim preko interneta greške lekara. Pogotovo u ono vrijeme kada sam se spremao da odem da radim na zapad. Toga ima i dan danas svugdje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je, gospodine Moljeviću, možda tome doprinomio način pisanja ili evidentiranja tih imena prilikom tih razvijanja snimaka ili da li uopšte imate neko objašnjenje kako je moguće takve greške napraviti?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja bih vam, gospodine Domazet, ponovio i rekao u jednoj rečenici: jedan veliki nemar i neodgovornost koji vlada u našem današnjem životu, tamo na tim prostorima i ne mogućnost sankcionisanja takvih stvari ili nedostatak volje da se takve stvari sankcionišu i dovedu u red, onako kako bi trebalo da budu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. I moje, mislim, poslednje pitanje. Pitani ste od gospođe Bauer, da li vam je sećanje na ove događaje, pogotovu na dan prijema Mitra Vasilljevića služila isključivo dokumentacija. Vi ste odgovorili da se i datuma, pa čak i dana u nedelji sećate po tome, ali ste neke druge podatke dali, kao, recimo, o poseti Filipović Draganu koja verovatno proizilazi iz vašeg sećanja, je li sam u pravu?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste sigurni, doktore Moljeviću, da je Mitar Vasiljević primljen istog dana kada i Filipović Dragan, koga ste pominjali, koga ste obilazili?

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: 100 posto.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, nemam više pitanja.

SVEDOK MOLJEVIĆ – ODGOVOR: Zahvaljujem.

SUDIJA HANT: Hvala vam, gospodine doktore, što ste došli da svedočite. Vi ste sada završili i slobodni ste da idete.

SVEDOK MOLJEVIĆ: Hvala vama, sudija Hant (Hunt).

SUDIJA HANT: Budite pažljivi, gospodine doktore, možda će uzeti neke od vaših dokumenata.

TUŽILAC KORNER: Moram da kažem da sam bila prisutna kada je gospodin doktor davao izjavu.

SUDIJA HANT: Trebali ste da budete ovde kada je opisivao kako je to teklo. Gospodine Domazet, da vidimo sada na čemu smo. Da vidimo šta je sa gospodinom Stojkovićem. On je lekar čije se ime najčešće pojavljuje u lekarskoj dokumentaciji. Mislite li da je neophodno da saslušamo njegovo svedočenje i da će ono doneti nešto novo i ako da, šta će nam novo doneti?

ADVOKAT DOMAZET: Pa ja, vaša Visosti, ne mislim da bi nešto novo moglo da donese ovo svedočenje. Jeste da je on jedan od svedoka koji se na ovoj otpusnoj listi ili istoriji bolesti pojavljuje sa svojim primedbama i ličnim potpisom, a kako su pitanja Tužilaštva vrlo često bila prema tome usmerena, da li su svedoci lično nešto napisali ili potpisali, zaista smatram da je taj svedok potreban i voleo sam da ga ovde vidim. Ali, ako pođemo od zaključka da posle ovih svih svedočenja to nije potrebno iako sam lično voleo da se saslušaju, složiću se, moguće je i da ga ne saslušavamo.

SUDIJA HANT: Hteo bih da bude sasvim jasno, gospodine Domazet, ja nisam hteo da to sugerišem, ali me zanima da li će on doprineti sa nečim novim u onoj ukupnoj količini dokaza koje imamo? Sada me zanima da li Tužilaštvo još uvek tvrdi da vaš klijent nikada nije bio u bolnici? Naime, ako to više nije stav Tužilaštva, gospođo Bauer, sećate se da sam pitao gospodina Gruma o tome, da je jedina stvar koja se postavlja kao pitanje kada je i u koje doba dana optuženi tamo došao. On je rekao da se stav Tužilaštvo zasniva na veštačenju doktora de Grava (Yvan de Grave). Ako je to promenjeno pre nekoliko nedelja o tome ste trebali da nas obavestite, jer smo mi čuli veliki broj svedočenja koja su išla u prilog toga da je on bio u bolnici.

TUŽILAC BAUER: Tačno je, časni Sude, mi još uvek sporimo da je on bio tamo toga dana, u to sporno vreme.

SUDIJA HANT: Niste me shvatili, da li Tužilaštvo još tvrdi da on nikada nije bio u bolnici u junu i julu 1992. godine. Ako ne želite da odgovorite na to sada, shvatiću vas, jer je gospodin Grum odsutan, pa bi mi bilo jasno da se vi suzdržite od odgovora. Međutim, važno je to da bismo znali da li je potrebno da pozovemo još jednog u nizu doktora, koji će nam posvedočiti da je on bio tamo.

TUŽILAC BAUER: Ja ne bih htela da prejudiciram procenu situacije. Htela bih da gospodin Grum to sam kaže.

SUDIJA HANT: Kada će on da se vrati?

TUŽILAC BAUER: Rečeno mi je danas da će on da se vrati tek u sredu. Ako Pretresno veće to želi, ja mogu da stupim u kontakt sa njim i pitam ga hoćemo li i dalje da sporimo prisustvo optuženoga u junu i julu u bolnici ili ne.

SUDIJA HANT: Mislim da bi to bila dobra ideja, da se raspitate šta je sa tim. Ja ne želim da prejudiciram ili anticipiram. Međutim, jedino svedočenje koje imate na kome možete da zasnivate svoju tvrdnju da on nikada nije bio tamo, je svedočenje doktora de Grava. To je svedočenje dato na osnovu rendgenskog snimka koji nije možda rendgenski snimak iste osobe. Videli smo jedan izveštaj koji je bio dosta problematičan izveštaj. Jedino objašnjenje toga da rendgenski snimak koji je snimljen ove godine, nije isti kao onaj koji je napravljen tada. Jedino objašnjenje bi bilo da je došlo do nekog fasifikovanja. Ja nipošto ne želim da sugerišem odgovor, ali vaša pozicija nije jasna.

TUŽILAC BAUER: Ako mi dozvoljavate, imamo još jednog veštaka koji je treći ili četvrti ekspert koji podržava zaključke doktora Degrava.

SUDIJA HANT: U redu. Dakle, mogu da pretpostavim koja će biti reakcija gospodina Gruma. On će reći da je još uvek delom stav Tužilaštva da gospodin Vasiljević nikada nije bio u bolnici u junu i julu. U tom slučaju moramo da vidimo šta je sa doktorom Stojkovićem. Pa šta mislite, gospodine Domazet, kada bi on mogao da bude na raspolaganaju ovom Pretresnom veću? Rekli ste da ne može ove nedelje. Mi ćemo da radimo u ponedeljak i utorak sledeće nedelje.

ADVOKAT DOMAZET: Ja mislim, vaša Visosti, da se utorak ne radi zbog slučaja Milošević, tako mi se čini da ste mi vi rekli.

SUDIJA HANT: Juče sam vam rekao da ćemo imati raspravu u utorak, bez obzira na mere sigurnosti, jer ovde nema pristupa javnosti.

ADVOKAT DOMAZET: Ja se izvinjavam. Vaša Visosti, ja sam poslednji put sinoć razgovarao telefonom sa doktorom Stojkovićem, on ne može da dođe sigurno, ni ove ni iduće nedelje, u tome i jest problem, tako da bi u slučaju njegovog saslušanja bio prvi naredni dan kada nastavljamo suđenje.

SUDIJA HANT: Da li je on vaš poslednji svedok ove vrste? Imamo i psihijatra i vašeg rendgenskog eksperta? Da li je ovo poslednji svedok iz bolnice?

ADVOKAT DOMAZET: Da, u vezi sa bolnicom, jeste.

SUDIJA HANT: Kada ćemo saslušati vašeg eksperta za rendgen?

ADVOKAT DOMAZET: Kod eksperta za rendgen, ja nisam, sa jedne strane nisam dobio stav tužioca da li želi da se sasluša. Ukoliko želi, pokušaćemo kad možemo, ali je problem kod tog eksperta kada će dobiti vizu, jer je tražena i imam informacije da je to poslato ministarstvu, ali još u Beograd nije stigla, garancija za vizu. To je problem kod ovog eksperta.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, verovatno vam je već dosadilo da slušate komentare, ali ovo se ponavlja od početka ove godine, da ne kažem od prošle godine, a to je, znači, pitanje da li taj rendgen podržava ili ruši vaš pristup. Vi ste ulagali napore da se pojavi taj ekspert, čini se, od prošle nedelje ili od nedelje pre toga, pa se pitam kako to, da li je to nedostatak pažnje sa vaše strane ili je to nešto planirano? Ne mogu da shvatim zašto to tako kasni. Kada ste tražili tu vizu prvi put?

ADVOKAT DOMAZET: Istog dana, vaša Visosti, kad je podnet zahtev da bude odobreno veštačenje od registra (Registry), dakle, da mu se odobri ono veštačenje i vreme. Istog dana je podnet i taj zahtev. A mogu da vam kažem da je, na žalost, trebalo je jedan drugi veštak koji je stariji čovek, u penziji, koji se primio, a onda je otkazao, tako da sam ja morao da menjam ličnost veštaka i to mi je izazvalo probleme i zakašnjenje. Trebao je izvesni gospodin Radulović da bude veštak, ali je on stariji čovek, imao je neke druge probleme i onda sam moro da menjam i da tražim drugog veštaka koga nikada nisam lično ni upoznao i to je rađeno odavde, da se nađe u Beogradu i da on pogleda i da veštači.

SUDIJA HANT: Ne znam zašto ste morali da ga tražite u Beogradu, ali mislim da razumem koji je vaš razlog, ali čiji mi izveštaj imamo na kraju: vašeg prvog eksperta ili vašeg drugog eksperta?

ADVOKAT DOMAZET: Ovog drugog, da. Prvi nije gledao niti davo nalaz. Ovog drugog da. Doktor Čedomir Vučetić.

SUDIJA HANT: Oprostite, nisam to dobio još. Jedini izveštaj koji ste predali je ovog vašeg poslednjeg eksperta. Da li je to tačno?

ADVOKAT DOMAZET: Ne predat je ranije, ranije je predat izveštaj ortopeda. Pre ovog još prošle nedelje je predat.

SUDIJA HANT: Ne onaj koji se odnosi na rendgen. Da li se taj odnosi na rengen?

ADVOKAT DOMAZET: Pa to. Da, izveštaj ortopeda je taj koji se odnosi na preglede rendgenskih snimaka, koje ovaj veštak pogledao, koji mi je dao gospodin Grum, koje sam poslao u Beograd i on je te kopije pogledao i dao svoje nalaze. Da, to je to veštačenje.

SUDIJA HANT: Sad kažete da ćete imati još jednog eksperta za redngen i koji će da svedoči. To kažete?

ADVOKAT DOMAZET: Nismo se razumeli, vaša Visosti. Ne, ne. To se radi o ovom istom, ovom koji je dao nalaz, ne o drugom.

SUDIJA HANT: Da li znate kada bi on trebalo da dođe ovamo?

ADVOKAT DOMAZET: Što se njega tiče, on može da dođe čim dobije vizu i, naravno, budu rešeni ovi drugi nalozi, put, ali veoma loše iskustvo imamo sa dužinom trajanja vize. Ja sam imao problem i pred ovo suđenje, da je gospodin Tanasković dobio na dan našeg polaska vizu, iako je tražena mesec dana pre toga, tako da su vize, zaista, problem.

SUDIJA HANT: Da vidimo koji je formalni stav Tužilaštva o ovom poslednjem izveštaju koji smo dobili.

TUŽILAC BAUER: Vi mislite na izveštaj o rendgenu?

SUDIJA HANT: Da.

TUŽILAC BAUER: Mi bismo rado unakrsno ispitali eksperta.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, moraćete da ga saslušate ovde. Šta je sa vašim psihijatrom?

ADVOKAT DOMAZET: Ja sam danas predao izveštaj psihijatra. Po našem dogovoru sam ostavio u subotu uveče jedan primerak za gospođu Bauer, a danas zvanično predao Sudu. I čekam izjašnjenje Tužilaštva da li će i psihijatra tražiti da unakrsno ispita.

SUDIJA HANT: Pretpostavljam da još nemate odgovor?

TUŽILAC BAUER: Mislim da mogu sa priličnom sigurnošću da kažem da ćemo hteti da ga unakrsno ispitamo.

SUDIJA HANT: Dakle, a kada ona može da dođe?

ADVOKAT DOMAZET: Što se nje tiče, ona je dolazila i mislim da se, što se vize tiče, nije problem. Treba naći samo ovde termin za koji bi bila, iako je ona lično molila, sobzirom da je ovde posvetila više od nedelju dana ovom Predmetu, ono zašto je dolazila i posle toga radila nalaz. Ona, kad sam je ovo pitao, molila me da to ne bude ovih dana, jer je zauzeta predavanjima i studentima na fakultetu, obzirom da je gubila nedelju dana zbog ovoga, ali ako bi to bio problem za Sud, ja bih nastojao da se čujem sa njom, da pokušam da dođe, ovaj, ukoliko je Tužilaštvo spremno za unakrsno ispitivanje, kada kaže kada je spremno, da pokušam da je obezbedim da ona dođe.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, mislim da niste potpuno svesni situacije. Vi nemate svedoka. Ja pokušavam sve što mogu da ti vaši svedoci dođu. Od vas se očekuje da sutra imate svedoka ovde, a nemamo ih. Pokušavamo da vidimo kako da ih dobijemo. Tužilaštvo ne može unakrsno da ispita svedoke, ako ih ni ne dovedete ovamo. Tužilaštvo mora samo da se pripremi, ako je na vreme upozoreno.

ADVOKAT DOMAZET: Pa, upravo je to, vaša Visosti i moje pitanje, da se Tužilaštvo izjasni kada će biti spremno da ispita ovog svedoka, da bih pokušao za taj dan da ga obezbedim. Obzirom na one rokove koje Tužilaštvo ima na raspolaganju, ja nisam smeo ni da uzmem obavezu da dovedem ovog veštaka ovih dana, ako to ne znam, a tek je taj nalaz predat.

TUŽILAC BAUER: Časni Sude, mi upravo identifikujemo eksperta koji bi mogao da ispita taj izveštaj i sam da ispituje optuženog. Ja stvarno ne mislim, ako danas to ne uspemo, ja mislim da ne možemo pre toga da budemo spremni za unakrsno ispitivanje.

SUDIJA HANT: Razumem, ali ovo je nešto o čemu razgovaramo sa gospodinom Domazetom cele prošle nedelje. I mislim kako to da još uvek nemate psihijatra?

TUŽILAC BAUER: Mi smo stupili u kontak sa više psihijatarata, ali bi bolje bilo neko ko govori njegov jezik, a nije lako naći jednog.

SUDIJA HANT: Pa mislite da ćete sutra ujutru moći da nam kažete na čemu smo?

TUŽILAC BAUER: Nadam se.

SUDIJA HANT: Pa i ja se nadam.

TUŽILAC BAUER: Moram još da ispitam kakva je situacija. Ja sam sto puta pokušavala prošle nedelje da telefoniram nekom u Hrvatskoj. Nikad nisam uspela da dođem do te osobe. Ne znam šta da vam kažem.

SUDIJA HANT: Da sam ja na vašem mestu, ja bih pokušao da stupim sa nekim drugim, ako 100 puta ne uspem sa jednom osobom, ali čini se da je i jedna i druga strana vrlo opuštena što se tiče privođena kraju ovog Predmeta, što me navodi da kažem sledeće: gospodine Domazet, Tužilaštvo polako gradi svoju repliku i tu će da bude određeni broj svedoka, ali kod vas je ostalo još dosta toga otvoreno. Vi niste mogli unakrsno da ispitajte dosta svedoka Tužilaštva i njihov broj se povećavao tokom suđenja. Da li imate nešto protiv da sada zaključimo vaš deo dokaza, pa da Tužilaštvo počne da poziva svoje svedoke za repliku?

ADVOKAT DOMAZET: Vaša Visosti, da li bi to značilo da ove moje dokaze izvodim, jer u tom slučaju to zaista ne bih mogao da prihvatim. A, što se tiče ...

SUDIJA HANT: Oprostite, mislim da se nismo dobro razumeli. Rekao sam da to ostavimo za kasnije da ih vi pozovete, da zadržite pravo da to učinite, ali imamo određen broj činjeničnih pitanja koja nisu stavljenja pred svedoka Tužilaštva i, koliko sam ja shvatio, Tužilaštvo je spremno za repliku po tim pitanjima. Ako se slažete, pokušaću da budem pristojan i ljubazan što mogu, to je rezultat toga što vi nise bili spremni. Pa vas sada pitam da li postoji problem da omogućite Tužilaštvu da pozove neke od svojih činjeničnih svedoka u replici, pa ćete vi kada uspete da pribavite svedoke, privesti kraju svoje izvođenje dokaza.

ADVOKAT DOMAZET: Da, vaša Visosti, da. To je moguće, ali mislim da bi trebalo da budem obavešten o ovome šta Tužilaštvo, koje dokaze u replici priprema, jer do sada o tome nisam obavešten, da bih ja mogao da se za to pripremim, a nemam ništa protiv u ovakvom slučaju, ako bi se time dobilo u vremenu, da tako i uradimo.

SUDIJA HANT: Da, to je pošteno. Čudim se da vam nisu ništa o tome rekli. Šta se događa sa replikom, gospođu Bauer? U kojoj ste fazi? Gospodin Grum mi je rekao da bi to potrajalo sedam dana. Dakle, pretpostavljam da imate dosta svedoka.

TUŽILAC BAUER: Na žalost, moram da kažem da me gospodin Grum nije uputio u svoje planove, tako da ne znam ko su ljudi koje on planira da pozove. Ja imam samo neku grubu ideju, ali ne mogu da vam odgovorim, časni Sude.

SUDIJA HANT: Hoćete da mi kažete da ni gospodin Grum ne može da izvede svedoke?

TUŽILAC BAUER: Ja ne znam koga bi on mogao da pozove ovog trenutka.

SUDIJA HANT: Bojim se da mi raste pritisak. Ovo traje tako dugo. Nemojte da mi kažete da Tužilaštvo nije spremno. Šta vi to radite, šta se događa? Znam da je gospodin Grum sada angažovan na drugom predmetu i čini se da mu je taj drugi predmet prioritet. Moram da kažem da postajemo malo iziritirani, da se toliko kasni, a on je svestan koji su naši problemi. Ako ne privedemo kraju ovaj Predmet u prve dve nedelje sledeće godine, imaćemo ozbiljnih problema sa suđenjima koji su predviđena da počnu, jer nemamo dovoljno sudnica za više od deset suđenja istovremeno, a ovo bi bilo sedmo suđenje. Mislim da imamo pravo da znamo šta se događa. Znam, gospodin Grum nije ovde. On je imao ličnih problema i nećemo ga pozivati na odgovornost zato što nije ovde, ali ovo je nešto što se pojavilo prilično kasno prošle nedelje i ja sam očekivao da postoje nekakve izjave sa strane Tužilaštva koje mogu da se dostave gospodinu Domazetu, da bi on mogao da se pripremi za unakrsno ispitivanje. Dakle, kada budete u prilici da sa njim razgovarate, potrudite se da vam da detaljne informacije, da vam kaže u kojoj fioci drži te izjave. Nakon što se konsultujete sa gospodinom Grumom, molim vas da se obratite gospodinu Domazetu i da njega uputite u stanje stvari, tako da sutra znamo malo bolje ne čemu smo. Još jedna ili dve stvari, tačnije. Čini mi se da nikada nije formalno izrečeno u sudnici šta je sa ovim veštačenjem dokumenata od strane Tužilaštva? Dakle, veštačenje konfiskovanih dokumenata. Ja bih rado da znam šta je sa dokumentom 137, to je tanka knjiga knjiga pacijenata sa ratišta. Da li je to knjiga koja je veštačena? Da li vi znate da li jeste ili nije?

TUŽILAC BAUER: Mislim da su obe knjige veštačene.

SUDIJA HANT: Molim vas da to proverite i da mi kažete sutra ujutru. I da Tužilaštvo nije u stanju da ospori ispravnost dokumenata. Što se tiče dokumenta 136, ove ogromne knjige, mislim da je ona veštačena, ali sada vas molim da proverite i da mi potvrdite sutra ujutru da su obe veštačene, 136 i 137. Dakle i da Tužilaštvo ne može da ospori njihovu autentičnost. To bi bilo prvo. Drugo, gospodine Domazet, sada se vama obraćam. Postavljeno je pitanje vašem klijentu kada je svedočio, zašto doktor Jovičević, oprostite kako izgovaram, doktor koji ga je primio, zašto taj doktor

nije na listi svedoka i on je tada rekao "ima neku operaciju na kičmi, pa treba da ga pitate o tome", pa vas sada pitamo šta je sa tim doktorom?

ADVOKAT DOMAZET: Vaša Visosti, upravo su to moje informacije, da je on na bolovanju, da mu je prethodila, trebalo da ode na jednu operaciju kičme, ne znam da li je, u međuvremenu, obavio. I on je lično hteo da dođe, ali samo iz tih zdravstvenih razloga da se izuzme od dolaska ovde i svedočenja. Ja mogu da se raspitam, ako smatrate da bi svedočenje tog svedoka bilo značajno ili na neki način putem video linka, ako on ne bi mogao da dođe ili da dođe ovde. Mogao bih da vidim. Ali je to jedini razlog, njegovo zdravstveno stanje zbog kojeg je on molio da ne bude svedok, računajući da je dosta svedoka iz te bolnice došlo da svedoči. To je bio jedini razlog.

SUDIJA HANT: Ne bih ni na koji način da to prikažem kao neki komentar sa moje strane, ali jasno vam je da smo danas imali doktora koji je svedočio kada je optuženi došao. Taj drugi doktor je jedini koji je nešto potpisao na taj konkretan dan kada je on primljen. Dakle, ako se postavi pitanje, ne da li je on bio u bolnici, nego kada je on stigao u bolnicu, svedočenje tog doktora se pokazuje kao važno. Sada, video link bi možda mogao da se predvidi sledeće godine, jer treba nam neko vreme da se tako nešto organizuje. Moramo nekog da pošaljemo na lice mesta, da to organizuje ako on ne dođe ili ne svedoči. Trebalo bi nam neko svedočenje iz druge ruke, od vas ili vašeg klijenta, da vidimo da on ne može da dođe ovamo, neki lekarski izveštaj da on ne može da dođe. Međutim, to je pitanje koje bi moglo da se postavi u ovom suđenju, ako vaš ekspert za rendgen uspe da dovede u pitanje svedočenje doktora de Grava, o izveštaju koji veće imamo, onda to ide na to kada je optuženi stigao u bolnicu i to onda postaje ključno pitanje u ovom Predmetu. Na Tužilaštvu je teret dokazivanja. Dakle, pitanje je da li ćete vi moći da izvedete dokaze koji će dokazati da Tužilaštvo nije uspelo da dokaže svoj stav. Naglašavam da nije na vama teret dokazivanja, ali je to jedina osoba koja može takav tip svedočenja da da. Da li će ona biti ovde ili ne, na vama je da to odlučite. Mislim da biste trebali vrlo pažljivo da razmislite da li ćete to da izvodite ili nećete to da izvodite. Barem bi neki lekarski izveštaj u tom slučaju bio od ključne važnosti, ako taj doktor ne dolazi. U redu, sutra ćemo da počnemo u 9.00, zato što delimo sudnicu sa Žalbenim većem. Dakle, rasprava počinje sutra u 9.00 i mislim da nećemo sutra da imamo jako dugačak dan, ali ako je predviđeno da sutra počnemo u 9.00, počnimo u 9.00. Rasprava se prekida i nastavlja sutra u 9.00.

